

SLOVENSKI vestnik

Letnik XXVII.

Celovec, petek, 16. junij 1972

Štev. 24 (1561)

SLOVenci v Italiji poudarjajo:

Ne moremo sprejeti nadaljnjega zavlačevanja

„Nova legislaturna doba mora biti odločilna glede sprejetja celovitega zaščitnega zakona, ker Slovenci preprosto ne bomo mogli sprejeti nadaljnjega zavlačevanja,” je poudaril predsednik Slovenske kulturno-gospodarske zveze v Trstu Boris Race na seji glavnega odbora te osrednje narodne organizacije, ki se je podrobno bavila z letošnjimi parlamentarnimi volitvami v Italiji ter sprejemala odločitve glede tega, kako se bo slovenska narodnostna skupnost v bodoče zavzemala za svoje pravice.

Predsednik Race je naglasil, da velja poziv, da je treba čimprej ugoditi slovenskim zahtevam, najprej vsem ustavnim političnim silam v državi. „Če so imele toliko poguma, da so uredile južnotirolsko vprašanje, že zaradi doslednosti ne morejo dopustiti diskriminacije Slovencev, ki živijo poleg tega neprimerno slabše narodnostno življenje, kot je bilo dano južnotirolskim Nemcem do sprejetja pake-
ta.”

V svojem poročilu je predsednik SKGZ z zadoščenjem ugotovil, da je skupščina SR Slovenije pred kratkim podrobno razpravljala o slovenskih manjšinah izven Slovenije (o tej razpravi smo obširno poročali tudi v našem listu — op. red.). S tem je uradno začela iz-
vajati ustavno obvezo, da manj-

lamente je najposrednejši dokaz poslancem vseh strank iz vse Italije, da smo tu z vsemi našimi nerešenimi problemi. „Prisotnost poslanca, ki se jasno izjavlja, da je Slovenec in ki zahteva Slovencev vztrajno postavlja v ospredje, lahko nadomesti še tako učene razprave o tem, da nekje daleč na severovzhodu živi slovenska skupnost.”

Podrobno je bilo na seji tudi ocenjeno, kako so se pri volitvah uveljavili drugi slovenski kandidati, ki so na Tržaškem in Goriškem kandidirali na socialističnih in komunističnih listah. Ugotovljeno je bilo, da so prejeli lepo število tako imenovanih preferenčnih glasov in se je s tem njihov položaj v strankah vidno izboljšal. Poleg tega pa je zdaj v obeh domovih rimskega parlamenta tudi večje število poslancev in senatorjev italijanske narodnosti, ki bliže poznajo problematiko Slovencev in so se že doslej zavzemali za njihove pravice.

Da bi spoznala, kakšno stališče zavzemajo posamezne italijanske stranke do manjšinskega vprašanja in še posebej do vprašanja globalne manjšinske zakonodaje, je SKGZ že pred volitvami razgovar-

jala s predstavniki strank. Pri tem je — kakor je zdaj poročal predsednik Race — ugotovila, da so predstavniki vseh strank pokazali razumevanje za vprašanja Slovencev in priznali potrebo, da se rešijo, kar vsekakor pomeni lep korak naprej. Seveda pa obstajajo velike razlike glede tega, kako in kdaj naj se te pravice dosežejo, kakor tudi o njihovem obsegu. KPI je zaščitilo manjšin vnesla že v vsedržavni program; PSI je tozadevno obvezo sprejela na deželni ravni in podobno tudi PSIUP; posamezni republikanci in liberalci so pripravljani, da v bodoče razpravljajo s Slovenci o posameznih vprašanjih, medtem ko se o globalnem zakonu niso izjasnili; prav tako so proti globalnemu zakonu tudi demokristljani, ki zagovarjajo sprejetje raznih državnih in deželnih zakonov ter pokrajinske in občinske ukrepe; podobno stališče kot KD pa zavzema tudi PSDI.

Poročilo je sledila obširna razprava, ki je pokazala, da se Slovenci v Italiji srečujejo z zelo podobnimi problemi in težavami, kot jih poznamo na Koroškem. Povsem enako kot pri nas se je namreč glasila ugotovitev, da ne morejo biti učinkoviti še tako lepi zakoni, če se istočasno ne poslužujemo že obstoječih predpisov v korist manjšine. Ali pa zaključek: „Kaj, koliko in kdaj bo kaj tehtnejšega ukrepanja v korist naše narodnostne skupnosti, je odvisno tudi od nas, Slovencev, od naše akcije in naših trajnih naporov.”

Sedanji mednarodni položaj

odpira možnosti za reševanje mnogih vprašanj

Da je široka mednarodna javnost z velikim zanimanjem spremljala nedavni obisk jugoslovanskega predsednika Tita v Sovjetski zvezi, smo v našem listu že zapisali, ko smo tudi ugotovili, da bodo zaključki sovjetsko-jugoslovanskih razgovorov pomembni tako za dvostranske kakor tudi za mednarodne odnose. Potek razgovorov in ugotovitve v zaključnem sporočilu to vsekakor potrjujejo.

O važnosti teh razprav za dvostranske odnose že dovolj zgovorno priča dejstvo, da je bil to že štirinajsti Titov obisk v Sovjetski zvezi, kateremu je treba pristeti še približno enako število obiskov sovjetskih voditeljev v Jugoslaviji. V jugoslovansko-sovjetskih odnosih je že ustaljeno medsebojno upoštevanje mnenj v odprtem pogovoru; to ima za izhodišče, da so metode pri graditvi socializma, ki odsevajo izkušnje in razvojne posebnosti posameznih držav, zadeva narodov in delavskega razreda le-teh držav.

To načelo je bilo posebej poudarjeno tudi pri tokratnem srečanju. Mimo spoštovanja teh načel pa še zlasti odstranitev nekaterih nespornostnih trenutkov, ki odpira možnosti za pozitivno razreševanje mnogih odprtih mednarodnih problemov; toda prav tako tudi zaskrbljenost zaradi nasprotnih silnic, ki delujejo na posameznih področjih mednarodnih dogajanj.

Obe strani pa sta našli skupno govorico predvsem tudi glede raznih mednarodnih problemov. Moskovski razgovori so odrazili obojestransko zavest o pomembnosti in odgovornosti sedanjega mednarodnega trenutka, ki odpira možnosti za pozitivno razreševanje mnogih odprtih mednarodnih problemov; toda prav tako tudi zaskrbljenost zaradi nasprotnih silnic, ki delujejo na posameznih področjih mednarodnih dogajanj.

Na moskovskih pogovorih so znova potrdili in uveljavili načelo miroljubne koeksistence med državami neodvisno od njihove družbene ureditve. S tem je bil priznan univerzalni pomen tega načela, veljavnih tako za odnose med državami z različnim družbenim sistemom

kot za odnose med deželami z enako družbeno ureditvijo, konkretno se to pravi za odnose med socialističnimi državama Jugoslavijo in Sovjetsko zvezo.

Glede položaja v Evropi je bil poudarjen pomen pozitivnih gibanj, s katerimi se odpirajo realne perspektive za doseg trajnega miru in dobrih sosedskih odnosov na temelju načel miroljubne koeksistence med državami. Obe strani sta izrazili prepričanje, da so uresničeni vsi potrebni pogoji za neodložljive multilateralne priprave in sklic konference držav o vprašanjih evropske varnosti in sodelovanja v bližnji bodočnosti. Narodom Indokine sta zagotovili podporo v njihovem pravičnem boju proti ameriški agresiji ter zahtevali popoln umik ameriških čet. V vprašanju Bližnjega vzhoda pa si odločno prizadevata za zadostitev pravičnim zahtevam arabskih držav, ki se borijo za odstranitev posledic izraelskega napada. Vedno bosta delovali za razvijanje prijateljskih odnosov, medsebojnega razumevanja in sodelovanja z narodi na vseh kontinentih, ki so odvrgli okove kolonialnega zatiranja in ki se borijo proti imperializmu in neokolonializmu, za krepitve politične in gospodarske neodvisnosti, za enakopravno mednarodno sodelovanje, za napredno pot družbenega razvoja.

Jugoslavija in Sovjetska zveza sta, kakor je rečeno v zaključnem sporočilu, izrazili svojo pripravljenost in odločenost, da skupaj z vsemi miroljubnimi državami nadaljujeta s prizadevanjem, da bi sklenili mednarodne dogovore na področju razorožitve, predvsem pa prepovedi vseh vrst orožja za množično uničevanje. „Ko si prizadevata za krepitve mednarodne varnosti, jugoslovanska in sovjetska stran poudarjata, da je mir nedeljiv in da je v vse večji meri odvisen od najširše aktivnosti, medsebojne povezanosti in konstruktivnih prizadevanj vseh miroljubnih in naprednih sil v svetu.”

Liga za človekove pravice

podpira boj narodnostnih skupin

Na običnem zboru Avstrijske lige za človekove pravice, ki je bil ob koncu prejšnjega tedna na Dunaju, je bila po obširni razpravi izglasovana resolucija, v kateri zavzema liga stališče k raznim vprašanjem.

Med drugim liga v svoji resoluciji priznava pobudo avstrijske vlade za ureditev dvojezičnih topografskih napisov v določenih krajih južne Koroške „kot začetek izvajanja člena 7 (3) državne pogodbe 1955”. Hkrati poziva zvezno vlado, da predloži parlamentu ustrezne zakone za izvedbo člena 7 državne pogodbe glede gradiščanskih Hrvatov in da pri tem upošteva tudi madžarsko narodnostno skupnost na Gradiščanskem. Avstrijski radio pa liga poziva, da tudi v gradiščanski deželni program vključi periodične oddaje v hrvaškem jeziku, kot so že dolgo obstoječe slovenske oddaje v celovškem radiu.

Poleg tega pozdravlja liga razne zakonske spremembe oz. pobude za reformo zakonodaje. Ko z zadovoljstvom ugotavlja, da je Avstrija ratificirala dva od skupno treh mednarodnih sporazumov proti rasni in etnični diskriminaciji, pa liga hkrati opozarja, da naša država še vedno ni ratificirala obeh konvencij Združenih narodov o človekovih pravicah iz leta 1966. Končno se liga zavzema za to, da bi kašipote, ki usmerjajo proti inozemskim krajem, v smislu mednarodne prakse opremili z uradnimi nazivi ali pa dvojezičnimi krajevnimi imeni, da bi tudi na ta način izpričali prijateljstvo do sosednjih držav.

Za novega predsednika lige je bil izvoljen bivši koroški deželni glavar Ferdinand Wedenig, dr. Reginald Vospurnik pa je v svojem kratkem predavanju o „evropskih cestah brez evropske miselnosti” na primeru Koroške opozoril, kako velike so še razlike med današnjo prakso ter bodočo Evropo, zgrajeno na prijateljstvu med narodi in spoštovanju nedeljivih človekovih pravic.

Človeštvo na razpotju

Varstvo človekovega naravnega okolja je vprašanje, ki se čedalje bolj pereče postavlja pred celotno človeštvo. Vse doslej je človek stremel samo za svojim napredkom in razvojem, pri tem pa povsem spregledal, da s tem razvojem hkrati uničuje najvažnejšo

podlago svojega obstoja — naravo oziroma naravno okolje, v katerem živi.

Sedanja konferenca OZN o varstvu človekovega naravnega okolja, ki že drugi teden zaseda v Stockholmu, je zelo prepričljivo opozorila, da se je človeštvo znašlo na izredno pomembnem razpotju: ali se bo nadaljevalo uničevanje, ali pa se bo človek odločil za ohranitev življenja. Razprave na konferenci so pokazale, da mnogi še vedno podcenjujejo resnost današnjega položaja in se — namesto da bi skupno iskali pot iz trenutne dileme — raje izživljajo v brezplodnih prerekanjih, ki ne morejo privedi do zadovoljivih uspehov.

Toda še bolj kot različna stališča pa vznemirja naravnost neodgovorna brezbrzičnost, ki jo kažejo mnogi udeleženci konference. Izgubljajo se v dolgovznih razpravah o tem, da bi ustanovili skupen svetovni sklad za varstvo narave; zlasti pa se debate vrtijo okoli vprašanja, kdo in kako naj bi financiral ta sklad. Pri tem je stališče Amerike kot vodilne industrijske države vsekakor značilno: po njenem predlogu naj bi v sklad vsaka država prispevala odstotek svojega prispevka v proračun OZN, čeprav mora biti vsakomur jasno, da dežele v razvoju take rešitve ne morejo sprejeti, saj so za sedanje onesnaženje narave v svetu predvsem odgovorne visoko razvite države.

Predvsem pa je vznemirljivo dejstvo, da utegne imeti omenjeni sklad na razpolago komaj eno desetino odstotka tistih sredstev, ki jih današnje človeštvo vsako leto porabi za oboroževanje in s tem tudi za uničevanje človekovega okolja.

Dvojezični napisi že v parlamentu

Kakor smo že zadnjič kratko poročali, je bil osnutek zakona o dvojezičnih napisih na Koroškem razposlan v pro-
učitev, v vednost pa sta ga prejeli tudi obe osrednji organizaciji koroških Slovencev.

V sredo pa so na seji parlamenta socialistični poslanci vložili v tej zadevi iniciativni predlog, da bi tako omogočili pravočasno razpravljanje o tem zakonskem osnutku. Razprava se bo po zagotovljeni predsednika kluba socialističnih poslancev Gratzla začela šele po 25. juniju, ker takrat poteče rok, v katerem je treba oddati pripombe k razposlanemu osnutku zakona. Vse take pripombe bodo vključili v parlamentarno obravnavo.

šinam posveča kontinuirano skrb. „Ta gododek”, je dejal predsednik Race, „ki je sicer potrdil že do-
sedanjo skrb matice do manjšine, je posebno važen zato, ker je k politični dodal še tako rekoč zakonsko obvezo. In prav iz tega izhaja naš poziv, da bi v vzdušju dobrososedskih odnosov, ki se med obema državama krepe na vseh ravneh, bila v bilateralnih vprašanjih vedno bolj prisotna nujnost zakonske zaščite naše skupnosti.”
Na seji glavnega odbora je predsednik Race izvolitev slovenskega poslancev v rimski parlament (poslanec Škerk je bil ponovno izvoljen na listi italijanske KP) ocenil takole: Prisotnost poslanca slovenske narodnosti v rimskem par-

10. lesni sejem odprt v Ljubljani

Na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču je bil zadnjo nedeljo odprt letošnji mednarodni lesni sejem, ki je pravzaprav jubilejni, saj je že deseti po vrsti, odkar spada tovrstna prireditev med najvažnejše gospodarske manifestacije v Ljubljani. Temu primerna je tudi udeležba, ki dosega letos nov rekord: 250 razstavljalcev iz trinajstih evropskih držav.

V prostorih Gospodarskega razstavišča je prikazan bogat izbor sodobnih strojev in orodja ter vseh drugih potrebščin v gozdarstvu ter v primarni in finalni obdelavi lesa. Med inozemskimi razstavljalci — kakor na vseh dosedanjih lesnih sejmi v Ljubljani — spet vodi Zahodna Nemčija, ki je na prireditvi udeležena z več kot sto podjetji. Z večjim številom razstavljalcev pa sodelujeta zlasti tudi Avstrija in Italija.

Mednarodni lesni sejem v Ljubljani je še posebno zanimiv tudi za izdelovalce pohištva, ki najdejo na sejmu pestro izbiro reprodukcijskega materiala in priprav za površinsko obdelavo. Poudarek na pohištvo je razumljiv, če upoštevamo, da zavzema Jugoslavija med izvoznici pohištva sedmo mesto v Evropi, Slovenija pa je po vrednosti izvoza, merjeni na glavo prebivalca, celo prva na naši celine.

Sejem, ki ga je v navzočnosti visokih predstavnikov Slovenije in Jugoslavije ter sodelujočih držav odprl član predsedstva SFRJ inž. Marko Bulc, je deležen velikega zanimanja. Trajal bo do vključno jutrišnjega dne.

400 - LETNICA KMEČKIH PUNTOV

V Sloveniji se pripravljajo na proslave ob 400-letnici hrvaško-slovenskih kmečkih uporov, katerih prizorišče je bilo v Sloveniji predvsem na območjih sedanjih občin Brežice, Krško, Sevnica in Šmarje. Zato so v teh krajih priprave tudi posebno intenzivne, proslave pa se bodo začele že 24. junija, in sicer v Sevnici, kjer bodo odkrili spomenik kmečkim upornikom. Med drugimi prireditvami je treba omeniti pevski festival, pri katerem bo sodelovalo okrog 700 pevcev. Nadalje pripravljajo manifestativen pohod na sevnški grad, kjer bodo koncerti in zabavne prireditve.

Meseca septembra bodo prireditve v Krškem, oktobra pa v Brežicah, kjer bodo prav tako odkrili spomenik kmečkim puntarjem. Posebno zanimiv bo simboličen nastop kmetov na kostanjeviškem gradu, s katerim bodo počastili spomin kmečkih puntarjev, ki so se na tem območju pred 400 leti s kosami in motikami borili za svoje pravice. 400-letnico bodo prav tako počastili z bienalom — razstavo otroške grafike, ki bo tematsko skozi domišljijo otrok prikazovala motiviko kmečkih uporov.

Poleg tega se bodo po vsem spodnjem Posavju zvrstile še razne druge prireditve. Tako bodo med drugim organizirali pohod šolarjev po poteh Matije Gubca in njegove kmečke vojske. Kdor bo obiskal vse kraje, ki jih bo predvidevala ta transverzala, bo dobil posebno spominsko plaketo Matije Gubca. Vodja kmečkih puntarjev pa bo upodobljen tudi na spominski znački, ki jih bodo dobili udeleženci spominskih proslav.

Kdaj je letos pričakovati največje pritoke turistov?

Glavna turistična sezona je pred vrati. Vsa znamenja v konjunkturi mednarodnega gospodarstva kažejo, da bo povpraševanje za turističnimi uslugami v deželi še večje, kot je bilo lani. Podjetja turističnega gospodarstva so na to povpraševanje v veliki meri pripravljena, toda prave ocene časov prihoda in odhoda turistov iz dežele vendar nimajo. S tem pa tudi zasedenost njihovih zmogljivosti na posteljah in mizah še ni docela zagotovljena.

Sicer postaja čedalje bolj navada, da turisti že tedne in mesece naprej po krajih in podjetjih svojega oddiha rezervirajo sobe in postelje, toda vedno znova se dogaja, da turistična podjetja od časa do časa ne morejo zadostiti povpraševanju, medtem ko druga podjetja večkrat ne vedo, kako bi si zagotovila svojo zasedenost.

Glavni činitelj turizma so že od nekdaj poletne šolske počitnice. Kdaj se bodo le-te po posameznih pokrajinah in deželah pričele in kdaj se bodo končale, je trenutno eno bistvenih vprašanj turističnih podjetij. Odgovor na to vprašanje dajeta čas pričetka in trajanja poletnih šolskih počitnic po glavnih deželah evropskega turizma.

Na Švedskem so se glavne poletne počitnice pričele 14. junija; trajale bodo do 21. avgusta. Za pričetkom švedskih počitnic sledi pričetek počitnic na Danskem, kjer se začnejo 19. junija, končajo pa 5. avgusta. Turistom iz teh dežel bodo sledili turisti nemške pokrajine Rheinland-Westfalen, kjer se šolske počitnice pričnejo 22. junija in trajajo do 5. avgusta. Če upoštevamo, da prihaja iz te pokrajine Zvezne republike Nemčije največ turistov, potem lahko rečemo, da bo v zadnji tretjini junija prišlo do prvega velikega navala inozemskih turistov.

Drugi veliki naval turistov bo sledil v prvi tretjini julija. 1. julija se pričnejo poletne šolske počitnice na Holandskem, v Belgiji in v Švici. V Avstriji se v istem času pričnejo poletne šolske počitnice na Dunaju, na Nižnjem Avstrijskem in Gradiščanskem, teden dni pozneje pa po preostalih zveznih deželah. Takrat se pričnejo počitnice tudi v nemških pokrajinah Rheinland-Pfalz in Saarland ter v Berlinu.

V drugi in zadnji tretjini julija se poletne šolske počitnice pričnejo v naslednjih pokrajinah Zvezne republike Nemčije: 13. julija v pokrajinah Schleswig-Holstein in Hessen, 17. julija v Hamburgu, 20. julija v pokrajini Niedersachsen in v mestu Bremen, 27. julija se pričnejo v Baden-Württembergu in 3. avgusta na Bavarskem.

Vrsta evropskih dežel je glavne šolske počitnice že razdelila na dva dela. Med njimi so to zlasti Zvezna republika Nemčija, Švica, Belgija in Danska. Po teh deželah se tako imenovane druge poletne počitnice pričnejo med 9. in 30. oktobrom, trajajo pa povprečno teden dni.

Po turističnih podjetjih pridobivajo tudi noveletne počitnice čedalje bolj na pomenu. Te šolske počitnice, v katerih turisti iščejo razvedrila v zimskem športu, se v pokrajinah Hessen, Nordrhein-Westfalen, Hamburg in Schleswig-Holstein pričnejo že 21. oz. 22. decembra in trajajo do 6. oz. 7. januarja; 23. decembra pa se bodo letos te počitnice pričele v nemški pokrajini Baden-Württemberg, v Berlinu in Bremenu ter pokrajinah Niedersachsen, Rheinland-Pfalz in Saarland. Istega dne se noveletne počitnice pričnejo v Švici in na Danskem, medtem ko se v Avstriji pričnejo 24. decembra. Čas njihovega trajanja se giblje med 14 dnevi in tremi tedni. (bl)

1200 razstavljalcev na mednarodnem sejmu v Trstu

Jutri bodo v Trstu odprli XXIV. mednarodni vzorčni velesejem, ki bo trajal do 29. junija. Razstavna površina obsega 35.000 kvadratnih metrov, sodeluje pa 1157 razstavljalcev iz 32 držav, namreč 651 iz Italije in 506 iz tujine.

Na tržaškem velesejmu je uradno zastopanih 15 držav, in sicer 7 evropskih (med njimi tudi Avstrija in Jugoslavija), druge pa iz Afrike in Juž. Amerike. V okviru sejma bo tudi več razstav in mednarodnih zasedanj, kot na primer XXI. mednarodna lesna razstava z zasedanjem „Mednarodni dnevi lesa“ (23. in 24. 6.), zasedanje o kavi (21. in 22. 6.), srečanje med sredozemskimi pristanskimi upravami za skupno proučitev razvoja prometa (19. 6.), posvetovanje STIMAT o kontejnerskem terminalu v tržaški luki in čezalpskem terminalu v sklopu zvez med Italijo in Evropo (20. 6.), meddeželno študijsko zasedanje o disciplini trgovine (18. in 19. 6.) in druga.

Ta naslov samo izgleda kompliciran, pa v resnici sploh ni. Z drugimi besedami bi namreč lahko povedali: vse, kar so delali in kar delajo socialisti (torej rdeči), je slabo = črno; vse kar je delala in kar dela ÖVP (torej črni), je dobro = belo.

Popolnoma v tem duhu je potekal zadnji sobotni kongres koroške ÖVP v celovški delavski zbornici. Bil je izredno dobro aranžiran, potekal je brez vsakih komplikacij in senzacij ter je do edinega „borbenega glasovanja“ prišlo le opoldne, ko je pičila večina bila za in velika manjšina proti temu, da bi delo kongresa prekinili za eno uro in šli na kosilo.

Brezhibni potek kongresa pa vendar ni mogel prikriti resničnega stanja, ki vlada danes v ÖVP. Deloma že v poročilih, zlasti pa v razpravi je prišlo namreč jasno do izraza dejstvo, da je stranka še vedno v notranji krizi — tudi na Koroškem, kjer se je v zadnjih letih še lahko ponasala vsaj z delnimi uspehi pri raznih volitvah v stanovske organizacije oz. ustanove. V veliki meri je ta kriza pogojena v sestavi ÖVP, kjer si stojijo nasproti tri zelo različne zveze in s tem tudi interesne sku-

pine. Dokler je bila ÖVP na oblasti, je ta notranja nasprotja mnogo lažje premostila, ko je lahko na obe strani delila razne „dobrote“. Zdaj je — na državni ravni — v opoziciji (v katero se sploh ne more vživeti, kakor je bilo večkrat potoženo) in nima več

vse premalo je bilo slišati stvarne kritike, zlasti pa samokritike in konstruktivnih alternativ.

Na kongresu je bilo govora tudi o manjšinski problematiki na Koroškem in posebej o vprašanju dvojezičnih napisov. Tudi v teh vprašanjih je prišla do izraza

je zahteva enega izmed diskutantov, ki je menil, da mora stranka v tem vprašanju zavzeti „jasno linijo“, samo razumljiva.

Eno pa je razprava o tem vprašanju nedvoumno pokazala: o tistem velikem odporu in širokem razburjenju med koroškimi prebivalstvom zaradi dvojezičnih napisov, o katerem ve ÖVP-jevske glasilo vedno toliko poročati, na kongresu ni bilo videti in slišati prav nič. To je zanimivo dejstvo in potrjuje, da gre samo za določen majhen krog ljudi, ki stalno neodgovorno hujskajo proti Slovincem in njihovim pravicam.

V ostalem pa je bil kongres — kakor že povedano — zelo podoben predvolilnemu zborovanju, saj je bilo črno-belo slikanje tako očitno in pretirano, da mu ob najboljši volji ni mogoče verjeti. Morda je tudi v tem del krivde za neuspehe, ki jih ÖVP doživlja v zadnjih letih, kajti danes volivci le tudi že sami znajo misliti in ocenjevati ter se odločajo na podlagi dejanj in ne besed. Glavna krivda pa je gotovo znotraj ÖVP same, kjer se ena stran krčevito oprijema miselnosti in duha tiste preteklosti, katere se druga stran skuša osvoboditi.

Rdečo je črno, črno je belo

možnosti, da bi enkrat zadovoljila zahteve ene strani in drugič potolažila drugo plat.

Zato pa je strankin kongres, kakor se to dogaja sploh v njeni sedanjosti, popolnoma izzvenel v duhu kritike in napadov na račun vladajoče SPÖ. Le iz vrst manjših krajevnih funkcionarjev je bila izrečena kritika tudi na naslov lastne stranke in njenega vodstva, medtem ko so deželni funkcionarji in zlasti državni predsednik stranke Schleiner krivdo za neuspehe ÖVP valili izključno na političnega nasprotnika. Večkrat je imel opazovalec nehoti vtis, da ne gre za strankin kongres, marveč za volilno zborovanje: le preveč očitno je botrovala demagogija in

gotova „politična sterilnost“ ÖVP, ki očitno nima nobenih lastnih predstav in pobud, razen svoječasnega Klausovega predloga, po katerem bi šele po občinah odločali, če in kje bi potem izpolnili obveznosti iz državne pogodbe. Tozadevni prispevki govornikov so izzveneli v ugotovitvi, da ÖVP odklanja sedanjí vladni predlog — ker ne odgovarja členu 7 in ker ne upošteva mnenja prizadehtih, pri čemer je bilo zelo jasno poudarjeno, da je prizadeta predvsem nemška večina. Torej je že vnaprej precej gotovo, kakšne bi bile odločitve po občinah. Zato ob taki logiki tudi zagotovila, da se ÖVP zavzema za izpolnitev člena 7, nujno izzvenijo kot prazna fraza, kot demagogija, in

POŠIROKEM SVETU

DUNAJ — Ta teden je bil na uradnem obisku v Avstriji poljski zunanji minister Stefan Olszowski; vrnil je obisk avstrijskemu zunanjemu ministru dr. Rudolfu Kirchschlägerju, ki je bil na Poljskem januarja 1971. Pri avstrijsko-poljskih razgovorih so poleg bilateralnih vprašanj obravnavali tudi razne mednarodne probleme, pri katerih igra trenutno posebno vlogo predvidena evropska varnostna konferenca.

NEW YORK — V ameriškem tisku so bili objavljeni novi podatki, ki težko bremenijo ameriške vojaške enote v Vietnamu. Po teh podatkih so namreč ameriški vojaki leta 1968 v okviru tako imenovane „pomirjevalne akcije“ zagrešili v južnovietnamski pokrajini Kien Hoa hude zločine nad civilnim prebivalstvom, proti katerim je zloglasni pokol v južnovietnamski vasi My Lai „malenkost“. V omenjeni pokrajini naj bi bili ameriški vojaki pobili najmanj 5000 neoboroženih prebivalcev. Sploh kažejo podrobnosti iz Vietnama, da se ameriška vojska poslužuje najrazličnejših oblik pobijanja neoboroženih ljudi, samo da bi zavrla narodnoosvobodilno gibanje. Celotno po izjavah ameriških oficirjev je bilo v Južnem Vietnamu ubitih doslej najmanj 100.000 civilistov.

STOCKHOLM — Na mednarodni konferenci o varstvu človekovega okolja v Stockholmu so nekatere države predlagale, da bi 5. junij proglasili za mednarodni dan varstva okolja. Vsako leto 5. junija naj bi Združeni narodi in vlade vseh držav razvili ves svet obsegačo dejavnost, da bi človeštvo opozorili na potrebo po ukrepih za ohranitev življenja.

MOSKVA — Ob zaključku obiska v Sovjetski zvezi so jugoslovanskemu predsedniku Titu izročili posebej zanj izdelano maršalsko sabljo. Predsednik Tito je prvi tujec, ki je dobil to izjemno darilo, namenjeno sicer samo maršalom rdeče armade. Maršalska sablja je najvišje vojno priznanje, ki je bilo kdajkoli dodeljeno nekemu tujemu vojskovođji in na najlepši način označuje zelo uspešen zaključek Titovega obiska v Moskvi.

BRUSELI — Večja skupina poslancev in senatorjev belgijskega parlamenta je pozvala belgijsko vlado, naj uradno prizna Vzhodno Nemčijo. Diplomatsko priznanje Vzhodne Nemčije bi pomenilo pozitiven prispevek k odстранjanju napetosti v Evropi, so poudarili belgijski poslanci, ter bi pospeševalo prizadevanja za ustvaritev kolektivnega varnostnega sistema na podlagi priznavanja politične stvarnosti.

PARIZ — Francoska prestolnica Pariz je prvič dobila ženskega župana. Mestni odborniki so namreč za novega župana izvolili gaulistično kandidatko Nicole de Hauteclocque za predsednico mestnega sveta.

LIMA — Odločitev francoske vlade, da bo ponovno začela z jedrskimi poskusi na otoku Muroa v Tihem oceanu, je sprožila val protestov po vsem svetu. Posebno ostro so reagirale države, ki so blizu omenjenega otoka. Tako je na primer predsednik perujske vlade zagrozil, da bo Peru prekinil diplomatske odnose s Parizom, če bo francoska vlada vztrajala pri svojem stališču. Nova Zelandija pa je napovedala, da bo storila vse, kar je v njenih močeh, da prepreči jedrske poskuse po vsem svetu.

STOCKHOLM — Na konferenci Združenih narodov za varstvo človekovega življenjskega okolja je LR Kitajska zahtevala ostro obsodbo Amerike zaradi „pošastnih zločinov“ v Vietnamu, Laosu in Kambodži. Prav tako je kitajski predstavnik napadel Ameriko in Sovjetsko zvezo zaradi „jedskega monopola, jedrske grožnje in jedrskega izsiljevanja“. Izjavil je, da LR Kitajska razvija lastno jedrsko orožje in je že razbila jedrski monopol, vendar pa nikoli ne bo tega orožja uporabila prva.

WASHINGTON — Podsekretar v ameriškem zunanjem ministrstvu John Irwin je izjavil, da v bližnji prihodnosti ni treba pričakovati večjega umika ameriških enot iz Evrope. Dejal je, da se ni mogoče odločiti za omejen umik, če ne bo dosežen sporazum o nekaterih zagotovilih in načelih.

RABAT — Te dni je v Rabatu zasedala deveta konferenca šefov držav in vlad članic Organizacije afriške enotnosti. Na konferenci so se zbrali najvišji predstavniki 40 afriških dežel, ki so razpravljali o dolgi vrsti važnih problemov črnega kontinenta. Konferenco je odprl glavni tajnik Združenih narodov dr. Kurt Waldheim, ki se je v svojem otvoritvenem govoru odločno izrekel proti rasni diskriminaciji in politiki apartheida.

BEOGRAD — V Jugoslaviji umre v prometnih nesrečah povprečno po 12 ljudi na dan, več deset tisoč pa je vsako leto hudo ranjenih. Med evropskimi državami je Jugoslavija med tistimi, kjer imajo največ prometnih nesreč.

Teden srečanja v Celovcu

Že četrliči prireja celovška mestna občina in radio Celovec osrednjo kulturno-umetniško prireditev, zdaj že udomačeno pod skupnim naslovom „Teden srečanja“. Ta teden se je začel v nedeljo zvečer v Domu glasbe, kjer je po govornih intendantov radia prof. Goritschniga in programskega ravnatelja dr. Hartnerja ter celovškega župana dež. poslanca Ausserwinklerja sledil prvi koncert.

Vodilno geslo letošnjega „Teda srečanja“ se glasi: „Ali je poetič-

nega konec?“. S tem vprašanjem so se bavili na simpozijih skladateljev in na simpozijih književnikov. Zbrali so se vidni strokovnjaki (pa tudi taki, ki bi to šele radi postali) iz Avstrije in raznih drugih držav. Obravnavanih je bilo mnogo zanimivih misli in pogledov, pri čemer pa je treba ugotoviti, da je povprečni zemljan, ki se mora boriti za svoj vsakdanji kruh, od vsega v teh dneh povedanega bore malo razumel. Sicer pa ta srečanja tudi niso bila namenjena širšemu občinstvu, marveč so potekala v precej ekskluzivnem krogu ljudi, ki včasih verjetno niti sami ne vedo prav, kaj hočejo povedati s svojimi izredno učeno zvanečimi besedami.

Nekoliko bolj za širši krog so bili namenjeni koncerti. V nedeljo na otvoritveni prireditvi so vokalni solisti, zbor celovških madrigalistov in orkester celovškega radia izvajali koncert pod naslovom „Bach in glasba 20. stoletja“. V ponedeljek je sledil najprej koncert, ki ga je izvajal ansambel „Slavko Osterc“ iz Ljubljane pod vodstvom dirigenta Iva Petriča, v nočnih urah pa je bila še krstna izvedba monodrame „Glas ogledal“, kjer so se raznim instrumentom in drugim pri-

pomočkom moderne glasbe pridružila še Komposcheva brušena stekla. Glasbeni del tedna se je zaključil v sredo s koncertom „Hosanna in excelsis“, ki je obsegal duhovno in posvečno glasbo poznega srednjega veka z besedili od Avguština do Kafke.

V okviru literarnih simpozijev sta bili odprti razstavi „Vizualna poezija“ in „Dunajska delavnica — Art nouveau-Art deco“, nadalje je bil na sporedu razgovor o literarnih nagradah, posamezni književniki pa so se predstavili tudi s svojimi deli. Za danes je predviden ogled benediktinskega samostana v Št. Pavlu v Labotski dolini, medtem ko bo zvečer ob 19.30 uri v celovškem Domu glasbe prvi del letošnjega folklornega festivala, namreč koncert ljudske glasbe in pesmi treh sosednih dežel Koroške, Slovenije in Furlanije-Juljske krajine. Nastopile bodo razne skupine iz omenjenih dežel. Jutri se bo „Teden srečanja“ zaključil s drugim delom folklornega festivala, ki bo prav tako ob 19.30 uri v celovškem Domu glasbe. Skupinam iz Avstrije in Jugoslavije se bodo ob tej priložnosti pridružili še ansambli iz Danske in Madžarske.

Dr. Andrej Budal

V 83. letu starosti je umrl znani primorski narodni in kulturni delavec dr. Andrej Budal. Z njim so primorski Slovenci izgubili moža, ki je vse svoje plodno življenje posvetil delu za narod, za ohranitev slovenskega rodu in slovenske besede na Primorskem.

Leta 1889 v Standrežu pri Gorici rojeni Andrej Budal je bil po poklicu šolnik, vsaj od leta 1910 naprej pa je deloval tudi kot pisatelj. Med njegovo literarno zapuščino naštevajo poznavalci najmanj deset obsežnejših leposlovnih del, štiri literarno-zgodovinska dela, vsaj 14 večjih prevodov iz tujih književnosti ter dolgo vrsto razprav, člankov in razmišljanj v najrazličnejših publikacijah.

Svojo zvestobo narodu je dr. Andrej Budal izpričal zlasti tudi v narodnoosvobodilni borbi, ko je od vsega začetka opravljal pomembne naloge v pokrajinskem narodnoosvobodilnem odboru za Slovensko Primorje. Po vojni je bil med drugim član goriške delegacije na mirovni konferenci v Parizu, v letih 1948 do 1960 je predsedoval Slovenski prosvetni zvezi in od 1947 do konca 1959 upravljal Slovensko narodno gledališče v Trstu, nadalje je bil član odbora za zgraditev tržaškega Kulturnega doma ter dolga leta med vodilnimi predstavniki Slovenske kulturno-gospodarske zveze.

Za svoj narod se je dr. Budal neustudno razdal na najrazličnejših področjih življenja in udejstvovanja slovenske narodnostne skupnosti v Italiji. Zlasti njegovo pero ni poznalo miru. Pisal je za svoje ljudi, s katerimi je delil gorje tujega nasilja; pisal je zato, da jim je s slovensko umetniško besedo pomagal ohranjati sok narodnega življenja — jezik ter z njim krepiti in utrjevati duha odpora.

Srečanje z našo narodno zgodovino

Vrsta predavanj o novejši slovenski zgodovini, ki jih je organiziralo Slovensko prosvetno društvo „Biserica“ v dijaškem domu SSD v Celovcu, je bila zaključena minuli petek, ko je številnim poslušalcem univ. prof. dr. Metod Mikuž v kratkih obrisih prikazal dobo narodnoosvobodilne borbe.

Uvodoma je predavatelj definiral narodnoosvobodilno borbo jugoslovanskih narodov v tem smislu, da so se po eni strani borili za svojo osvoboditev izpod Hitlerjevega jarma, hkrati pa izpeljali tudi revolucijo oziroma se bojevali za to, da se nikdar več ne povrne stari družbeni in državni red. To pomeni, da je narodnoosvobodilni boj jugoslovanskih narodov, ki je bil sestavni del velikega mednarodnega protifašističnega boja, imel tudi nekaj specifičnega: po eni strani narodna osvoboditev, po drugi strani preobrazba družbene ureditve.

Narodnoosvobodilni boj jugoslovanskih narodov — kakor je poudaril predavatelj — ni bil unikat, saj so se tudi drugi narodi uprli in borili za svobodo. Vendar pa je bila bistvena razlika predvsem glede tega, kdo je bil voditelj upora v Jugoslaviji in pri drugih narodih. Ob napadu na Jugoslavijo voditelji meščanskih strank niso imeli volje braniti domovino; odšli so v inozemstvo skupaj s kraljem. Kot edina se je v najbolj kritičnem trenutku znašla komunistična partija, ki je pozvala na boj proti okupatorjem. Polagoma so se pridružile tudi druge sile in začela je nastajati velika sila — Osvobodilna fronta. Ob strani je ostala le majhna manjšina, ki se je udinjala tujcem in tako postala narodni izdajalec.

Začetek osvobodilnega boja je bil v vsaki pokrajini in pri vsakem narodu individualen. Slovenska zemlja je bila razkosana in razdeljena med tri okupatorje — Nemce, Italijane in Madžare, ki so vsak zase uvedli različne sisteme zasedbe. Ravno ta razkosanost pa je združila vse pozitivne sile v skupno fronto. Pri tem je bila odločilna narodna zavest, ki so jo pred sto leti razvili in utrdili zlasti slovenski duhovniki in učitelji. Ta zavest je zagotovila, da se je slovenski narod med germanskim in romanskim klinom združil v OF in opravil svoj najslavnejši izpit.

V boju in k zmagi so prispevali vsi deli slovenske zemlje, je naglasil predavatelj; tudi koroški Slovenci — čeprav na Koroškem ni bilo KP kot subjektivnega faktorja — so pokazali, da so Slovenci.

Iz junaškega narodnoosvobodilnega boja so jugoslovanski narodi izšli kot zmagovalci. Priborili so si svobodno domovino, posebno velika pridobitev tega boja pa je bila ljudska oblast, ki so jo začeli razvijati že med bojem. Pridobitve svojega boja razvijajo danes naprej, zlasti na področju samoupravljanja.

Predavanja o novejši slovenski zgodovini, ki jih je organiziralo SPD „Biserica“, so bila izredno zanimiva, čeprav so predavatelji posamezna obdobja mogli orisati le v glavnih potezah. Ravno zaradi tega pa bi bilo priporočljivo, če bi s podobnimi predavanji nadaljevali in kjer bi bilo mogoče posvetiti več pozornosti raznim podrobnejšim dogodkom iz naše narodne zgodovine. Dosedanje zanimanje za predavanja je v tej smeri vsekakor dovolj vzpodbudno.

Janežičeve nagrade

pri celjski Mohorjevi

Mohorjeva družba v Celju, ustanovljena leta 1852 v Celovcu, od koder se je po plebiscitu preselila najprej na Prevalje in potem v Celje, obhaja letos 120-letnico svoje ustanovitve. Ta svoj jubilej name-rava družba primerno počastiti.

Med drugim je celjska Mohorjeva družba v jubilejnem letu razpisala tudi dve nagradi, ki ju je imenovala po dveh za družbo izredno zaslužnih možeh: po pisatelju in dolgoletnem vodilnem predstavniku MD Francu S. Finžgarju ter po našem koroškem rojaku Antonu Janežiču, ki je pred 120 leti bil med ustanovitelji in najbolj požrtvovalnimi voditelji družbe.

S Finžgarjevo nagrado hoče družba vzbuditi slovenske književne ustvarjalce ter pospeševati kvaliteto izvirnih slovenskih literarnih del. Janežičevo nagrado pa bo podeljevala časnikarjem za posebno kvalitetne prispevke o založniški dejavnosti Mohorjeve družbe v Celju.

TO NE SVETINA

127

UKANA

DRUGA KNJIGA

„Danes meni, jutri tebi!“ je nehote pomislil Dren, potem pa je nadaljeval:

„Poslali te bomo v Jelenov vod. Jelena menda poznaš, saj je bil takrat z nami. Izdajalec mu je prestrelil glavo.“

„Slišal sem zanj!“ se je zdrnil Gaber in preletel z nemirnimi očmi vse tri. Ko ni odkril nič posebnega razen zvedavosti, s katero so ga motrili, je dejal: „Upam, da boste z menoj zadovoljni.“

„To je odvisno od tebe, Gaber. Zanima me, zakaj so te razrešili.“

Gabru se je obraz zdaljšal in oči jezno zalesketale:

„Osebnosti in zavisti! Nekomu se je zahotelo položaja.“

Drenu se je pogled nenadoma stemnil. Vprašal je:

„Poslušaj, Gaber! Zakaj si nas takrat poslal iz vasi v hotel na Pokljuki? Prekleto nor sem bil, ko sem ti nasedel, tebi in načelniku štaba!“

Gaber je prebledel. To je bila odkrita obtožba, da je zakrivil katastrofo bataljona.

„Ni prav, da me obtožuješ, Dren! Ni pravično! Samo svetloval sem ti zavoljo ljudi v vasi. Pritiskali so name, pa tudi vsi terenci. Ali ti bi bilo bolj všeč, če bi bila pogorela še vas, ki nam je že od začetka dajala zavetje?“

Dren ga je zavrnil jedko in neusmiljeno, kot bi se hotel

maščevati za vse, kar je doživel in pretrpel, ko je bil obsojen na smrt in slučajno pomiloščen.

„Kdo trdi, da bi bila pogorela? Odkrito ti bom povedal, kaj sem občutil takrat, ko sem prišel z bataljonom na Pokljuko. Zdelo se nam je — in tudi drugim — da smo vam odveč. Gledali ste nas tako, kot bi hoteli reči: „Pojdite vendar nazaj, od koder ste prišli! Ne delajte zmede, ne kalite miru in ne zavirajte našega političnega dela!“

Gaber je poslušal obtožbe, ki so se grmadile nanj. Prvič jih je slišal tako odkrito in ostro povedane. Nič dobrega se mu ni obetalo v tem bataljonu. Odgovoril pa je vseeno:

„Teren ni vojska, Dren; čeprav bi morala spričo skupnega cilja tesno sodelovati, ne najdeta vedno skupnega jezika. Jaz sem vas bil vesel, drugi pa ne vsi. Ne dolžite zdaj mene stvar, za katere si vsi umivate roke. Nisem ti jaz postavljaj zased, straž in patrolj. Nisem vojak. Politični delavec sem bil vseskozi,“ je s tihim užitek drezal v Drenovo rano.

Drenu so kot vselej ob takim pogovoru popuščali živci. Vedel je, da Gabru ne more dokazati krivde.

Poklical je Pajka, Jelena in Vojka.

„To je Gaber, saj ga poznate! Dodeljen je k nam za borca.“

„O, seveda ga poznamo!“ so v en glas odgovorili.

Gaber se je zagledal v Jelenove oči in brazgotino, kjer je bila izstopila krogla; bilo mu je jasno, da se med temi ljudmi ne bo dobro počutil.

„Ali ste že odkrili izdajalca, ki je pripeljal Nemce?“ je vprašal Jelen pomenljivo.

„Niso ga še,“ je odvrnil Gaber kratko in suho.

„In ga najbrž tudi ne bodo!“ je usekal Jelen.

Zapletli so se v kratek, mučen razgovor. Med njimi je ležala temna senca mrtvega bataljona.

VABILO

na

TEDEN SLOVENSKEGA FILMA

OD 19. DO 22. JUNIJA 1972
V VOLKSKINU V CELOVCU

Prireja „AKTION DER GUTE FILM“ ob sodelovanju Slovenske prosvetne zveze in Krščanske kulturne zveze

S P O R E D

■ Ponedeljek 19. junija ob 20. uri otvoritev celovečerni film „TISTEGA LEPEGA DNE“, filmska komedija, režija France Štiglic; dva kratka predfilma.

■ Torek 20. junija ob 18. uri celovečerni film „NE VRAČAJ SE PO ISTI POTI“, socialno-kritični film Jožeta Babiča; dva kratka predfilma; ob 20. uri

RETROSPEKTIVA KRATKIH SLOVENSKEH FILMOV

■ Sreda 21. junija ob 18. uri celovečerni film „VESNA“, ljubzenski film, režija František Čap; dva kratka predfilma; ob 20. uri

celovečerni film „NA PAPIRNATIH AVIONIH“, ljubzenski film Matjaža Klopčiča; dva kratka predfilma.

■ Četrtek 22. junija ob 18. uri celovečerni film „SAMORASTNIKI“, režija Igor Pretnar; dva kratka predfilma; ob 20. uri

celovečerni film „SEDMINA“, režija Matjaž Klopčič; dva kratka predfilma.

Slovensko prosvetno društvo
„Edinost“ v Pliberku

Vabilo
na

literarno popoldne

v nedeljo 18. junija 1972 ob
3. uri pri Brezniku v Pliberku.

Nastopili bodo člani Društva slovenskih pisateljev iz Maribora.

Vljudno vas vabimo, da z množičnim obiskom počastite goste iz Maribora in s tem tudi izrazite ljubezen do slovenske umetniške besede.

Odbor

Krščanska kulturna zveza
vabi na

pevski koncert

v soboto 17. junija ob 20. uri
v Mestnem domu v Šmohorju.
Nastopata mešani zbor „Jakob
Petelin-Gallus“ iz Celovca (di-
rigent Joško Kovačič) in fol-
klorna skupina „Planina“ iz
Sel.

Prijatelji in ljubitelji lepe pe-
smi pristrčno vabljeni!

Slovensko prosvetno društvo
„Košuta“ Sele-Kot

Vabilo
na

literarni večer

v soboto 24. junija 1972 ob
20. uri v gostilni pri Žagi v
Selah-Kotu.

Nastopili bodo besedni u-
metniki Kluba kulturnih delav-
cev iz Kranja.

Ljubitelji slovenske besede
umetnosti vabimo, da se
pridruživajo udeležijo v čim
večjem številu.

Odbor

Tržaški gostje v Bilčovsu

Minulo soboto, 10. junija, smo imeli pri nas redko priložnost pozdraviti v naši sredi brate iz tržaškega ozemlja, in sicer iz Boljunca pri Trstu. Gostje, pripadniki Slovenskega prosvetnega društva „France Prešeren“, so se pripeljali v dveh omnibusih. Med njimi so bili tamburaši in mešani pevski zbor pod vodstvom spretnega pevovodje Stanka Žerjale.

Po okrepčilu v gostilni pri Miklavžu nas je pevski zbor razveselil s svojim koncertom, kjer je goste pozdravil predsednik Slovenskega prosvetnega društva „Bilka“ Rupert Reichmann in jim želel prijetne ure

bivanja med nami. V imenu gostov pa sta pozdravila številne poslušalce tajnik Slovenske prosvetne zveze v Trstu Miro Kapelj in predsednik Slovenskega prosvetnega društva „France Prešeren“ Vojko Slavec.

Ker so gostje pri nas tudi prenočili, smo imeli še večjo priložnost, navezati z njimi prijateljske stike in se z njimi pošteno povese-
liti. Zastopniki tržaških gostov so se našemu društvu zahvalili za sprejem s poklonitvijo spominskega daru v obliki dveh knjig in krasne slike, ki predstavlja izredno lep motiv iz Boljunca, katerega je naslikal tamošnji domačin.

Svoj koncert so gostje začeli s pozdravno pesmijo, kateri so sledile čudovito lepo podane narodne in emetne pesmi. V drugem delu koncerta pa so nastopili tudi tamburaši, ki so prijetno presenetili še posebno s tem, ker jih je spremljalo lepo uglašeno petje mešanega zbora. Številno občinstvo je z navdušenim odobravanjem spremljalo točko za točko in ob koncu ni prenehalo s ploskanjem, dokler niso gostje ponovili še nekaj pesmi.

Po koncertu smo se še dolgo v noč prijetno in sproščeno zabavali, pri čemer so se menjale pesmi tržaških in bilčovskih pevcev. Ure, preživete v skupni družabnosti nam bodo ostale nepozabne; prav tako tudi razgovori o številnih narodnostnih vprašanjih, ki nas kot manjšino podobno težijo. Iz tega sledi potreba, da bi se večkrat zbrali na podobnih srečanjih.

Naslednji dan so se gostje iz Boljunca odpeljali na izlet po Koroški.

Moščenica pri Bilčovsu

Pri Linčiju na Moščenici so v petek 9. junija imeli posebno slavo: Linčijev oče Jože Reichmann je slavil svojo 70-letnico. Ob tej priložnosti so se zbrali otroci z družinami in najožji sorodniki, da izkažejo svojo očetu in sorodniku čast in zahvalo za vse njegove skrbi in delo, ki ga je vlagal skozi dolga leta za ohranitev svoje kmetije, ki je danes v sinovi posesti dosegla sloves zavedne hiše in odličnega gospodarstva.

Življenjska pot Linčijevega očeta ni bila postлана z rožami. Že kot šolar je izgubil očeta, njegov starejši brat pa je padel v prvi svetovni vojni. Tako je z materjo vdovo živel v zgodnji mladosti moral prijeti za težko delo na precejšnji kmetiji. Kdor

je doživljal te čase, ve, kaj vse so nam prinesli; posebno so bile takrat prizadete narodno zavedne hiše. Po materini smrti se je oženil z Marijo Einspieler iz St. Janža v Rožu, ki mu je zvesta družica. V delu in skrbi sta gospodarila in vzgojila družino po vzgledu prednikov Linčijeve hiše — v dobre in zavedne člane naše narodne skupnosti. Druga svetovna vojna je ugonobila življenje sina Hanzija, ki se ni več vrnil z bojišča. Vendar številni udarci niso strli močne volje Linčijevega očeta. Čil in zdrav je v krogu svojih obhajal svoj praznik.

Čestitkam ob življenjskem jubileju se pridružujemo in mu iz vsega srca želimo še mnogo zdravja.

Slovenski oktet

BO GOSTOVAL V SELAH

V okviru kulturne izmenjave med pobratenima občinama
Sele in Škofja Loka bo gostoval

SLOVENSKI OKTET

v nedeljo 18. junija 1972 ob 14. uri v farni dvorani v Selah.
Ljubitelji lepega petja pristrčno vabljeni!

Združite obisk koncerta Slovenskega okteta z izletom v naš
lepi gorski kraj.

Občinski odbor Sele

Uspela prireditvev na Radišah

Zadnjo nedeljo popoldne so radiški prosvetaši uprizorili ljudsko igro „Lovski tat“, ki je izredno dobro uspela in navdušila številne gledalce. Igralci so se s svojim neutrudljivim režiserjem Šimenom Wrulichom na čelu (mož jih ima že petinšestdeset na hrbtu!) resno potrudili in dosegli tudi temu primeren uspeh.

Da tovrstna predstava ne more prikazati vrhunske dramske popolnosti, je razumljivo. Kljub temu pa je sposobnost večine igralcev, zlasti tistih z glavnimi vlogami, presegla vsa pričakovanja. Pri izvajanju te lepe ljudske igre so igralci pokazali veliko marljivost in naderjenost. Tako se je odlikovala zlasti Anica Lampichler v vlogi nesrečne ljubimke Cilke, a tudi njen oče gospodar, ki ga je predstavljal Stanko Wrulich, je vzbudil pri gledalcih precej pozornosti. „Lovski tat“ Tračnik, ki ga je igral Nužej Lampichler, ter Nužej Pisjak v vlogi lovca Jevšarja sta bila deležna velikega občudovanja. Vlogo Osata je prepričljivo podal Andrej Lampichler, Lizi Lampichler pa vlogo njegove žene. Vloge gonjača (Tomej Rumpelnig), natakarka (Šimej Ogris) in žandarjev (Erni Hribernik in Štefaj Ogris) so bile manj zahtevne, vendar dobro podane.

Udeležba na prireditvi je presegla vsa pričakovanja. „Dvorana pri cerkvi“, ki je v resnici le za silo preurejen hlev, je bila nabito pol-

na. Tudi radiški lovci, ki so bili številno zastopani, so se tokrat še posebej izkazali: priskrbeli so srnjaka, katerega so igralci na odru rabili kot rekvizit. Ustreljenega srnjaka pa niso dali samo na posodo, temveč so ga radiškemu društvu tudi podarili, za kar se jim prosvetaši iskreno zahvaljujejo.

Ob koncu moramo še poudariti, da je lepo podana igra vsekakor vredna, da bi jo uprizorili še na kakem drugem odru.

Št. Jakob v Rožu

V nedeljo 11. junija smo položili k zadnjemu počitku na domačem pokopališču Uršulo Samonig iz St. Jakoba v Rožu, mater znanega živinozdravnika dr. Toneta Samoniga iz Škofije.

Samonigova mama je po daljšem bolehanju v 77. letu starosti zatisnila za vedno blage oči ter hčerka in sinu prizadela globoko žalost. Značilna zanj je bila njena skromnost in ljubezen do svojih otrok, katere je vzgojila v zavedne pripadnike slovenske skupnosti na Koroškem. Do pred nedavnim je živel pri svoji hčerki Milici v Celovcu, prej pa tudi pri svojem sinu Tonetu. Nekaj dni pred smrtjo je želela, da gre domov v St. Jakob, kjer je nato umrla. Pokojna Samonigova mama je bila že več let vdova. Njen mož Tone je bil ugleden čevljarški mojster in v mlajših letih znan prosvetaš. Njena zadnja želja, da bi jo pokopali ob strani njenega moža, se je žal le prekmalu uresničila.

Velika udeležba žalnih gostov na njenem pogrebu je bila zgovoren dokaz, kako spoštovana in priljubljena je bila med prebivalstvom. Pogrebne obrede na pokopališču in mašo za dušnico v župnišču je opravil domači župnik Karicelj.

Pokojno Samonigovo mamo bomo ohranili v lepem spominu, sorodnikom, predvsem otrokom, pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Krščanska kulturna zveza vabi na

otvoritev odra

v nedeljo 25. junija ob 15. uri pri
Šoštarju v Globasnici.

- Pevski koncert
- Plesna zabava ob sodelovanju ansambla „Štirje kovači“

Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone

Potegnili so ga izpod postelje in ga odpeljali iz hiše na cesto. Roke so mu zvezali z vrvo. Bili so že na travniku v smeri gozda, ko je žena vreče prinesla za njim nahrbtnik, obleko in čevlje.

V bližnjem zaselku je Vojko s svojimi iskal še enega dezerterja, ki je bil pobegnil že prej in se je skrival doma. Čeprav so pregledali vse podstrešje, hlev in senik, ga niso našli. Namesto njega pa so prinesli na zborna mesto klobas, zaseke in kruha.

Bili so na robu gozda in poslušali bevskačje pse, ko je na cestnem križišču zaropotala strojnica. Umaknili so se višje v gozd, kjer so počakali, da je prišla zaseda, ki je bila nažgala Nemce. Vojko in Žuti sta razrezala kruh; vsak je dobil tudi klobaso. Čakale so jih tri ure hoje v strmino.

Bil je že dan, ko so prišli z dezerterjem v taborišče. Na temena bohinjskih gora so legli težki sivi oblaki, iz katerih je rosil dež, po dolini pa se je vlačila megla. Čemer-no vreme je spravilo Drena v slabo voljo.

Zaslišali so dezerterja. Ko ga je Orlov nekajkrat mahnil, da je padel po tleh, je priznal, da se je javil Nemcem in povedal, kje je ostal bataljon. Povedal je tudi, zakaj je prišel iz taborišča: da mu je bilo naloženo, naj opazuje most in poroča o brigadi.

„Spet Wolf!“ je pomislil Gorazd.

Morali so se takoj umakniti. In v sivini dolgočasnega jutra se je začel pohod brez hrane. V zavesti je vsem ostal kot neskončno utrudljivo premikanje, v katerem so odpovedovale moči in volja. Trajal je štirideset ur.

Na pot so krenili takoj po obroku redkega močnika. Ves živež, ki je bil bataljonu na voljo, sta bili dve vreči fižola, ki so ju natovorili na mulo.

Nekaj minut za predhodnico, ki jo je vodil drvar

Iskra, je krenila na pot bataljonska glavnina. Lilo je. Kadar je prenehalo, je kapljalo s smrek.

Čeprav so se pokrili s koci in šotorkami, so bili kmalu do kože premočeni. Na grebenu za planino Pečano pod Ratitovcem so se ustavili. Obveščevalci so odšli do požgane vasi Prlovča, kjer so nalezeli na raztepane kurirje. Zvedeli so, da prodira proti njim dvoje nemških kolon in da so zaprte vse poti v Selško dolino.

Morali so se vrniti. Dren je sklenil peljati bataljon čez dvatisočmetrske bohinjske gore. Povedal je premočenim in utrujenim borcem, da se bodo vračali prek Jelovice, ker se morajo izogniti spopadu z nemško premočjo. Molče so poslušali in sovražno gledali Mihača, ki je povzročil vse te težave. Stal je med dvema stražarjema in gledal v tla. Na oči so mu padali premočeni lasje. Žena mu je pozabila dati klobuk. Tako je bil v dežju gologlav in je drgetal od tesnobe in utrujenosti.

Potem je bataljon previdno krenil nazaj. Včasih je sive, potujoče oblake stresel grom. Vrhove smrek je majal hladen veter. Sredi kolone je z zvezanimi rokami tapal dezerter. Obraz je imel razbrzdane od dežnih kapelj; kazno je bilo, da joka. Za njim je hodil Dren, zavil v nemško šotorsko krilo, pod katerim je visela brzostrelka, pripravljena na strel. Gledal je zdaj v nebo, zdaj v Mihačev opotekajoči se korak. Srce so mu glodale skrbi. Pred desetimi leti sta skupaj gulila šolske klopi, pasla krave, pekla krompir in se s paglavci preganjala po vasi. Potem se je Dren izučil za čevljarja, on pa za zidarja. V letih krize sta bila oba brez dela. Zaposlila sta se v železarni. Samo do vlaka je bilo uro hoda in uro vožnje, dve spet nazaj — po štirinajst ur na dan zdoma za skromen kos kruha...

Dren je bil pogumen, Mihač pa je že v šoli veljal za plahuna. Bal se je učiteljev, duhovnikov, sodnikov, žensk, vsega sveta. V gostilno ni hodil, ogibal se je vasovanj,

in šele zadnje leto pred vojno se je oženil. Pravzaprav ga je vzela žena, ne on nje. Življenje ga je čudno premetavalo in ga zlomilo, da se je vedno in povsod uklonil sili.

V nemški zapor je prišel po golem naključju. Vse mu je šlo pozlu, čeprav ni hotel nikomur nič slabega.

Sredi Jelovice so spet nalezeli na kurirje. Povedali so jim, da so Nemci zaprli pot, po kateri so bili prišli. Zato so se ognili zasedam in se obrnili proti Bohinju. Tam pa se bodo nevarnosti pomnožile...

Dren se je tu in tam pridružil domačinom v koloni. Godrnjali so, bal se je, da se ne bi z nočjo nekateri odmuzali domov in se vrnili šele po ofenzivi.

Pred očmi je imel navodilo divizijskega štaba, da je treba uveljaviti v bataljonu železno disciplino ter kaznovati dezertere in godrnjače drugim za zgled.

„Drugim za zgled pomeni vsem za strah,“ je razglabljal Dren in zaustavil bataljon, da bi se malo odpočili. Medtem se je sestalo bataljonsko sodišče: Orlov, Jelen in Nande. V nekaj minutah so se soglasni razšli.

„Kaj ste odločili?“ je vprašal Primož Jelena, ko se je vrnil v kolono.

„Padel bo!“ je suho odvrnil Jelen in šel k svojim.

Ano je spreletel srh. Z obema rokama je stisnila odejo k sebi. namesto toplote pa jo je objel hlad. Uvrstila se je v kolono za Primožem in šli so naprej skozi enolično sivi no.

Po kakšni uri hoje je ustavil Dren bataljon na Raztovki, na gozdni jasi s trhlo podrtijo. V njej sta z Mihačem pred vojno spala, ko sta skupaj drvarila, tu so se ustavljali kurirji, tu so počivali tudi med usodnim pohodom v snežnem decembru. V soncu je bila nekoč ta jasa čudovita, otok cvetočih trav sredi smrečja, kjer se je rad pasel srnjak. Zdaj pa je bila otoček rahle svetlobe sredi mračnega gozda.

Koristni stiki med učitelji

Na povabilo predsednika občinske skupščine Jesenice Franca Žvana je skupina učiteljev iz St. Jakoba v Rožu pred nedavnim obiskala Gorenjsko. Vodila sta jih župan Gressel in ravnatelj glavne šole Kenda, na povabilo pa se jim je pridružil tudi Šimej Martinjak, ki je pomagal navezati stike med šolniki tu in onstran meje.

Spored izleta je bil zelo bogat. Prvo prijetno presenečenje je šentjakobske učitelje čakalo že v Kranjski gori, kjer so jih v moderni novi šoli izredno pristrčno sprejeli učenci vseh razredov s svojimi učitelji. Predsednik izobraževalne skupnosti Miha Cenc (po rodu iz St. Jakoba) jim je izrekel dobrodošlico in naglasil koristnost dobrih stikov med ljudmi in še posebej med prosvetnimi delavci, ki so vendar neke vrste duhovno središče svojega kraja. Izrazil je željo, da bi prvemu obisku sledila nadaljnja srečanja. Ravnatelj šole Jože Gazdova pa je goste seznanil z ustrojem in problematiko šolstva v Sloveniji ter jim razkazal poslopje, medtem ko so učenci prispevali kratek spored pesmi in recitacij. Za sprejem se je v imenu gostov zahvalil ravnatelj Kenda, ki je gostitelje povabil na protiobisk v St. Jakob.

Iz Kranjske gore so se učitelji odpeljali na Jesenice, kjer so si ogledali tehnični muzej tamkajšnje železarne. Ta muzej sodi med redke tovrstne ustanove na svetu sploh ter uživa mednarodni ugled.

Sledil je obisk v Prešernovi rojstni hiši v Vrbi. Dijaki jeseniške gimnazije so se ob tej priložnosti predstavili z recitalom Prešernovih pesmi, ki jih je izbrala prof. Kodričeva in ki so jih dijaki izvajali v slovenskem, nemškem in angleškem jeziku. Prav

tako pa so si gostje ogledali Finžgarjevo rojstno hišo v Doslovičah pri Breznici, ki je bila urejena kot spominski muzej. Tudi tukaj so ogled obogatili dijaki, in sicer z odlomkom iz Finžgarjevega romana „Pod svobodnim soncem“.

Pri kosilu v Radovljici so predsednik občinske skupščine Žvan, župan Gressel in ravnatelj Kenda izmenjali kratke zdravice, v katerih so naglasili pomen takih srečanj in sploh prijateljskih odnosov med ljudmi ne

glede na meje. Navezovanju takih stikov je služil tudi popoldanski družabni razgovor.

Pred povratkom domov so učitelji iz St. Jakoba obiskali še Begunje, kjer so si ogledali tamkajšnja grobišča in muzej talcev. Po ogledu novo urejenega muzeja pod vodstvom oskrbnika je gostom tudi Šimej Martinjak priklical v spomin takratne čase in dogodke. Pripovedoval je, kako je v koncentracijskem taborišču Buchenwald spoznal skupino pripornikov, ki so jih pripeljali iz Begunj. Pravili so mu o grozotah v begunjskem taborišču, kjer so jih vsak dan znova zbrali na dvorišču in jim prebrali seznam tistih, ki naj bi bili tišega dne ustreljeni; potem so jih več ur pustili v strašni negotovosti, končno pa izbrali povsem druge jetnike, ki so jih potem odvedli na strelišče in pobili. Srečanje s preteklostjo Begunj je napravilo na goste globok vtis.

Izlet šentjakobskih učiteljev je bil zaključen v gostilni pri Jožovcu, v rojstni hiši danes svetovno znanega ansambla Avsenikov. Ob kozarcu vina so si gostje in njihovi gostitelji zaklicali: Na svidenje! — pričrpani, da bodo sledila nadaljnja koristna srečanja.

SLOVENSKA PROSVETNA ZVEZA V CELOVCU

Vabilo na

PRIPREDITEV ZA SLOVENSKE ZDOMCE

v nedeljo 18. junija 1972 ob 15. uri v Kolpingovi dvorani v Celovcu

GOSTUJEJO:

- Igralska skupina PD „Loče“ s komedijo Matajev Matija
- Loški oklet
- Ansambel ZDOVC iz Slov. Konjic

Slovenski zdomci pristrčno vabljeni

O d b o r

Srečanje starih borcev v Solčavi

Samo tri ure hoda od Železne Kaple leži Logarska dolina oziroma Solčava. To ozemlje je med vojno spadalo v operativno področje koroških partizanov. Pred nedavnim je bilo v obnovljeni Solčavi, katero so v minuli vojni zažgali Nemci, veliko partizansko slanje, katerega se je udeležilo okoli 500 bivših borcev iz Posavja pri Ljubljani. S seboj so pripeljali gasilni avto in ga slovesno izročili solčavskim gasilcem. V programu te predaje je bilo tudi polaganje vencev ob spomeniku padlim partizanom.

Občni zbor KKZ

Pred nedavnim je Krščanska kulturna zveza v Celovcu izvedla svoj redni občni zbor. Na zboru je bilo podano delovno poročilo starega odbora, v katerem je bilo orisano poslovanje v minulem letu tako v organizaciji kot tudi v včlanjenih društvih.

Občnega zbora se je kot gost udeležil tudi predsednik slovenske prosvetne zveze Hanzej Weiss, ki je zboru v imenu svoje organizacije zaželel uspešen potek.

Za predsednika KKZ je občni zbor ponovno izvolil Lovra Kaslja.

Po končani slavnosti v Solčavi so se udeleženci odpeljali v bližnjo Logarsko dolino, kjer je bilo veliko partizansko srečanje, katerega so se poleg bivših borcev iz Posavja in zgornje Savinjske doline udeležili tudi koroški partizani. Srečanje se je odvijalo v obliki veselice na prostem z že tradicionalnim partizanskim golažem. Godba na piha iz Ljubnega pa je skrbela, da so ob poskočnem plesu prišli stari in mladi na svoj račun.

Lepo sončno vreme je olepšalo srečanje bivših soborcev. Med njimi je bil tudi prvi komandant slovenskih partizanov tovariš Luka Leskovšek, katerega je srečanje v prelepi Logarski dolini med svojimi zvestimi soborci vidno pomladilo.

Proslave v Solčavi in partizanskega srečanja v Logarski dolini se je udeležilo tudi nekaj bivših borcev iz Koroške, med njimi predsednik Zveze koroških partizanov Karl Prušnik-Gašper. Na tem prijetnem srečanju so se po dolgem času spet objeli stari borci in obujali spomine na minule težke čase. Družba pa so jim delali danes že odrasli sinovi in hčere, ki so živa podoba, nekdanj čvrstih in mladih očetov in mater — partizanov.

Letovanje naših otrok na Jadranu

Tudi letos bo letovala skupina naših otrok na morju, in sicer v Savudriji od 17. julija do 7. avgusta t. l.

Starši, ki želijo poslati otroke na letovanje, naj vložijo pismo prošnje, iz katere mora biti razvidno: ime, poklic in naslov staršev, ime otroka in izjava, če je že bil na letovanju in kolikokrat. Tej prošnji je treba priložiti:

- zadnje šolsko spričevalo,
- priporočilo krajevne prosvetne ali združne organizacije,
- osebno izkaznico s sliko in
- režijski prispevek za dokazano socialno potrebne otroke šil. 500.— (za ostale je treba plačati šil. 1.000.—)

in vse skupaj poslati do najkasneje 30. junija 1972 na naslov: Počitniška kolonija, Gasometergasse 10, 9020 Celovec — Klagenfurt.

Vožnjo do Ljubljane in nazaj plača vsak udeleženec sam.

Posebno opozarjamo, da posameznih dokumentov ne sprejemamo. Za prijavljenega velja že otrok, za katerega so bili hkrati oddani vsi dokumenti. Po 30. juniju ne sprejemamo več prijav.

Za vsakega otroka je treba poleg navedenih dokumentov oddati tudi zdravniško spričevalo, ki pa ne sme biti izstavljeno prej kot 8 dni pred odhodom skupine na letovanje. Iz zdravniškega spričevala mora biti razvidno, da je za otroka letovanje na morju priporočljivo. Šele ko prejmemo to spričevalo, velja otrok za dokončno prijavljenega.

Otroci uživajo na letovanju zdravniško zaščito, ki obsega:

- primerno sanitarno oskrbo pod vodstvom zdravnika,
- prvo pomoč in zdravstveno nego za lažja obolenja,
- ob težjih primerih takojšnji prevoz v najbližji zdravstveni zavod.

Otroci pri počitniškem zavodu niso zdravstveno niti nezgodno zavarovani. Zato si morajo starši pri svoji pristojni zavarovalnici oskrbeti poverilni nalog za Jugoslavijo (Betreuungsaufrag für Jugoslawien), ki naj bo izstavljen za čas bivanja v Jugoslaviji.

Za osebno izkaznico otroka velja izkaznica (Personalausweis), ki jo izstavi okrajno glavarstvo, ali pa potni list. Za otroke z osebni izkaznicami je potrebna tudi izjava očeta oz. zakonitega zastopnika, da se strinja s potovanjem otroka v inozemstvo.

Za letovanje pridejo v poštev le otroci v starosti od 9 do 14 let, pri čemer imajo prednost otroci, ki še niso bili na letovanju. Otroci, ki so bili že tri in večkrat na letovanju bodo upoštevani samo v primeru, da bo še kakšno mesto prosto. Starši, katerih otroci bodo sprejeti na letovanje, bodo po končanem prijavnem roku in po predložitvi zdravniškega spričevala dobili pismo obvestilo in potrebna nadaljnja navodila.

Opozarjamo, da je število otrok, ki jih lahko sprejmemo, omejeno in bodo otroci sprejeti po vrstnem redu prijav in po zdravstveni ter socialni potrebi.

Slovensko prosvetno društvo „Edinost“ v Škofljah

V a b i l o
na

PEVSKI KONCERT

v soboto 17. junija 1972 ob 20. uri v dvorani pri Kreuzwurtu pod Jerberkom.

Gostoval bo moški pevski zbor DPD Svoboda in instrumentalni ansambel „Veseli hmeljarji“ iz Žalca. Na sporedu bodo slovenske narodne in umetne pesmi.

Ljubitelji lepega petja in veselih viš vabimo k številni udeležbi.

O d b o r

Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone

Komandirji so postrojili čete v dvored in poveljevali „mirno“. Zveržene, v podkev upognjene vrste so samo lahko vzvalovile, telesa pa so ostala sključena, po čemer njih obrazih so polzele kaplje. Iz nizkega sivega neba je nepretrgoma lilo.

Dren s šlabom je stopil pred bataljon. Pred četami so stali starešine. Dva stražarja sta pripeljala zvezanega dezertarja. Vse oči so se uprle vanj. Glava mu je klonila na prsi, oči je upiral v razmočeno, poteptano travo.

Vojko ga je hladnokrvno gledal. Ana pa se je trepetaje zazrla vanj. Njegov prosojno blede obraz se je spalčal. Na čelo so se mu lepili lasje, z njih je curljala deževnica. Pomodrele, z žico zvezane roke so se mu tresle in kolena šibila.

Najraje bi zamižala, kriknila, zbežala. Toda ostala je kot vsi drugi. Omotična je zaprla utrujene oči in čakala, kaj se bo zgodilo.

K obsojencu je stopil Orlov. V roki je držal razmočen papir in prebral sodbo.

„Obsojen si na smrt z ustrelitvijo pred bataljonom!“

Po teh besedah je zavladala tišina, da se je razločno slišalo ječanje smrek v vetru in štropotanje deževnih kapelj. Mihač je vzdrgel kot trs v vetru. Dvignil je glavo, z blatnih tal se mu je pogled dvignil k Drenu:

„Milost! Sošolca sva...“ Zadnje besede so mu zastale na oteklih ustnicah. Proseče je dvignil predse zvezane roke.

Drenu je obraz otrpnil. Orlov pa je dvignil pištolo, mu je nameril v sence in pritisnil. Železo je zoprn tlesnilo, v očeh Orlova se je bliskala jeza. Sunkovito je repetiral in znova pomeril.

„Kako boš pogledal v oči njegovi materi in njegovi ženi, če boš ostal živ?“ je z bolečino v srcu pomislil Dren.

Orlovu je pištola spel odpovedala. Z jezo je repetiral in zavrgel sabotirani naboj. Roka se mu je tresla.

Obsojenec je vdano sklonil glavo in skozi zobe ječel lovil zrak. Ko se Orlovu še po tretjem slepem naboju pištola ni sprožila, je nesrečnik dvignil glavo in uprl vanj oči, ki so bile že napolnjene s trohno zemlje, in ga gledal, gledal...

V vrstah bataljona je vzvalovilo mrmrajoče negodovanje. Orlova se je lotila negotovost. Vso voljo je zbral in še enkrat repetiral. Počasi je dvignil tresoč roko in pomeril, tokrat v sredino čela. Zazdelo se mu je kot ogromna bela, povsem tuja ploskev nad nerazumljivim svetom dveh oči, ki so vrtale v njegovo trdnost. Popadel ga je neznosen strah, da ne bo mogel pritisniti in da se bo dokončno osmešil. Obšla ga je groza.

Tedaj je vendar jeknil odrešilni strel, in gozd je preplaval globok vzdih. Telo je padlo Orlovu tik pred noge, glava je obležala ob koncih čevljev. Iz rane sredi čela je premežalo nekaj kapljic krvi.

Orlov je zaklel, se obrnil in spravil pištolo v tok.

„Bataljon, na desno, naprej, čelni vod v kolono!“ je poveljeval Dren s skrhanim glasom.

Vrste so se premaknile, drug za drugim so izginjali med mokrim drevjem. V hrbe se jim je zaganjal veter, peklil jih je glad in mraz in utrujenost...

Borci iz zaščitnice so zgrabili truplo in ga potegnili s steze v gozd. Vrgli so ga v prvo kotanjo, tako da se je obraz prilepil k zemlji. Nanj so nametali vej in kamenja. Potem jim je Orlov ponudil njegov nahrbtnik. Ker pa ga ni hotel nihče vzeti, je zaklel in ga zabrisal med smrečje.

Na kolono je legla težka senca smrti.

Na obrobju Jelovice je Dren zaustavil bataljon in poslal naprej izvidnika. Borci so se zavlekli v gosto mlado

smrečje in posedli po nahrbtnikih. Pogreznjeni vase so nestrpno čakali.

Med drevje je legel svinčeno siv mrak in jim zagril obzorja. Premočeni, lačni in prezeblji so krenili naprej. Zavili so na komaj zaznavno kurirsko stezo, ki ni bila zarisana na nobeni karti in je držala čez strma pobočja nad vso Bohinjsko kotlino. Z opozorilom „v strogi tišini naprej“ so se pomikali počasi, korak za korakom, od drevesa k drevesu, z orožjem v rokah.

Streljaj daleč so na kopastem vrhu taborili Nemci. Prav do sem je segal svet njihovega ognja, tu in tam je bilo slišati tudi njihove glasove. Matajur je vodil mulo, krotko živalco z velikimi ušesi in neverjetnim tipom v nogah.

„Če zariga, boš ustreljen!“ mu je zagrozil Nande.

Mulovodec je bil do živali bolj nežen kakor do svoje žene. Kadar so stali, se je stisnil k njej in jo božal po kratki glavi. Mula je strigla z ušesi in ga ubogala, kdaj pa kdaj mu je celo položila glavo na ramo, on pa ji je odtrgal šop trave in ji ga pomolil v gobec.

Srečno so prišli mimo Nemcev. Sredi pobočja je nevarnost minila. Steza je zdaj vodila kar naprej in precej vodoravno, visoko nad globokim koritom doline.

Za seboj so pustili svetel madež — postojanko, kjer je izginjal vlak v predor med gorami, in se bližali strminam. Tu se je dokaj shojena kurirska steza spremenila v stečino in se vijugasto prebijala skozi goščavje med prepadi. Spotikali so se ob korenine in kamenje, se zadevali ob ostre veje in tiho bentili. Pod njimi so v daljavi umirale vabljive luči in zbujaile domačinom spomine na žene, otroke, matere, očete. Marsikdo bi rad zdrsnil v dolino tudi za eno samo noč. V misli pa se je vpletal privid surove smrti, ki jim je ohromil želje in zagrenil sanje. V dolini so se utrinjale rakete. Tihoto noči je zmotila daljna defonacija, ki se je odbijala od skalnatih, v noč potopljenih sten.

Prejeli smo v objavo:

Apartmaji — nova oblika ponemčevanja?

V Švici, Nizozemski in Franciji se že nekaj let uveljavlja povsem nov način gostinstva. To so takomenovani „appartementi“ ali po francoski izgovarjavi: apartmaji. Zadnja leta se z njimi seznanja tudi Avstrija in predvsem Koroška. Že jih v deželi nekaj obstoja, pet novih je v gradnji, s 27 projekti te vrste se trenutno bavijo pristojne oblasti in še 15 nadaljnjih je v načrtovanju. Dvojezično ozemlje dežele je doslej ostalo še nedotaknjeno, da izvezemo Otok na Vrbskem jezru. V zadnjih mesecih pa postajajo apartmaji tudi problem južnega predela dežele. Zato naj spregovorimo o njih v naslednjih vrsticah.

Apartmaji so moderna letovišča in hočejo odgovorjati moderni socialni in delovni strukturi zapadne družbe. Ker so interesenti zanje za naše kraje meščani, delavci in nameščenci predvsem iz Nemčije in je pri nas vsakršna prodaja zemljišč inozemcem samo pogojno dovoljena — inozemci smejo za prositi za zemljiško-knjižni prepis šele v primeru, da ni avstrijskih interesentov — so ustanovili posebno gradbeno družbo s sedežem v Solngraški. Ta družba nastopa kot gradbenik in lastnik ter oddaja stanovanja letoviščarjem.

OBLIKA APARTMAJEV

Gradbena družba izbira kot stavbišče večje areale — 10 in več hektarjev — izven obstoječih bivališč, vasi in trgov. Tam zgradi celo vrsto objektov kot stanovanja, trgovine, kopališča, kavarne, vinotičnice, restavracije, družabne prostore idr. Apartma nudi letovanjsko možnost čim večjemu številu družin in poedincev, ki naj bi našli tisto vso stanovanjsko in življenjsko udobnost. Vsako stanovanje ima poleg moderne kuhinje in pralnice svojo kopalnico, centralno kurjavo, toplo vodo, napeljavo za radio in televizijo. Po 50 takih stanovanj ima svojega posebnega hišnika. Letoviščarji dobivajo na željo popolno prehrano ali pa se hranijo sami. Na razpolago so jim trgovine z živili, mesnimi in mlečnimi izdelki, spirituozami, s kosmetičnimi potrebščinami in ostalim za življenje potrebnim blagom. Za

vsak avto je zgrajena garaža, denarni zavod upravlja pristojne posle, za zabavo podnevi, zvečer in ponoči je razkošno poskrbljeno.

Posebni objekti v središču apartmaja služijo zabavi, prosveti, športu in zdravljenju. Filmski študijski prostori, knjižnice, koncertne in druge dvorane, kegljišča in igrišča so na razpolago. Za zdravje je poskrbljeno z modernimi kopališči, telovadnicami, raznimi saloni idr.

To veliko podjetje je torej povsem avtarkno, to se pravi, da se upravlja, oskrbuje in vzdržuje povsem neodvisno od okolice. Pripravljeno je za poletno kot tudi zimsko sezono. Zaposluje več sto oseb v upravi, gospodinjstvih, trgovinah, rokodelstvih in drugih uslužnostih. S svojo vsestransko organizacijo in aprovizacijo je na razpolago tudi izven apartmaja stanujočim gostom in tudi domačinom. Nedomačinom oddaja družba stanovanja po javnem razpisu, jih v smislu zadevnega avstrijskega stanovanjskega zakona tudi prodaja v lastnino oziroma jih da interesentom za krajšo ali daljšo dobo v najem. V ostalem se apartma vključuje v upravo pristojne občine in deli pravice in dolžnosti občana z ostalimi člani občinske skupnosti.

SPLOŠNI POMISLEKI

Trenutno je pravni položaj okoli apartmajev toliko nejasen, ker so po veljavnem gradbenem zakonu občinam odkazane dalekosežne pravice. Za prodajo parcel se lastniki zemljišč odločajo zaradi tega,

ker jih razmeroma ugodno vnovčijo. Rastoče pomisleke imajo domači gostinski obrati in hoteli, trgovci ter uslužnostni poklici, ker se morajo soočiti v prosti tekmi z modernim veleobratom. Apartma jim po svoji organizaciji lahko prevzema njihove odjemalce oziroma interese. Deželna vlada z glavarjem Simo na čelu pripravlja novelizacijo gradbene zakonodaje in hoče poveriti deželi večjo nadzorno pravico. Tudi bodo predvideni za dovoljenja tovrstnih gradb strožji pogoji. V najkrajšem času se bo z zadevo bavil deželni zbor, ki bo proučeval, kako naj zavaruje v teh primerih splošno korist in blaginjo deželanov in občanov.

KULTURNI POMISLEKI DVOJEZIČNEGA OZEMLJA

Poleg gospodarskih razlogov pa zaslužijo pri presoji apartmajev tudi kulturni interesi vso pozornost javnosti. Svoječasno je šolsko društvo Südmark s pokupovanjem zemljišč v južnem predelu dežele z nemškimi elementarnimi šolami uvedlo radikalno germanizacijo ozemlja. Za njim je posebna Bodenvermittlungsstelle posredovala prodaje in nakupe zemlje dvojezičnega ozemlja nemškimi kupcem iz Kanalske doline, rajha ali celo Vzhodne Prusije. Brezobzirna izselitev domačega prebivalstva — najprej zavednega in nato nezavednega — naj bi z drugo svetovno vojno zaključila raznarodovalni proces in domačo zemljo posredovala Nemcem. V bistvu veljajo danes tudi pri oddaji zemljišč za apartmaje v članku orisanega značaja za dvojezični del Koroške isti kulturni pomisleki. Svoje državno-pravno kritje najde ta pomislek v členu 7 avstrijske državne pogodbe. Kulturna zaščita Južne Koroške je z njim torej ustavna pravica domačega, avtohtonega prebivalstva.

„Mladje“ je spet izšlo

Po daljšem presledku (prejšnja dvojna številka 9/10 je še iz leta 1970) je spet izšlo „Mladje“, tokrat prva številka letnika 1972, ki se ji bo po napovedi uredništva jeseni pridružila še druga, po skupnem številu dvanaesta številka, odkar „Mladje“ sploh izhaja. V prejšnji številki je glavni urednik Florian Lipusch objavil uvodnik, v katerem je pisal o krizi pri in okoli „Mladja“. Najnovejša številka pa pravzaprav kaže, da revija te krize še vedno ni povsem preživela. Zaradi omenjenega časovnega razpona med prejšnjo in sedanjo številko se človek namreč nehoti začudi, da v novi številki kljub temu ni dosti novega, saj gre v marsičem le za ponatis iz drugih literarnih revij, ali za stvaritve, ki smo jih slišali že na literarnem večeru oz. v radiu. Poleg tega pa se v sedanji 11. številki „Mladja“, ki se ne imenuje več „koroška kulturna revija“, marveč ima sedaj podnaslov „literatura in kritika“, tudi imensko oglašajo le „stari“ avtorji, kajti od novih se jim je pridružil edino eden.

Vendar to ni bistveno. Bolj važno in hkrati tudi razveseljivo je nedvomno dejstvo, da prinaša nova številka „Mladja“ — če že ne toliko novega — marsikaj zanimivega. Da gremo kar po vrsti, po avtorjih:

Florian Lipusch, ki je hkrati glavni urednik revije, je tudi tokrat objavil številčno največ prispevkov. Začenja z desetimi „zapovedmi“ za slovenske pisatelje na Koroškem, ki naj bi služile kot diskusijska podlaga za literarni koncept koroških Slovencev. Svoj prispevek „Herkulovo oklevanje“ sam imenuje privochnik za narodne delavce, medtem ko je pod naslovom „Škornji“ opisal tragedijo na Peršmanovi domačiji nad Železno Kaplo, kjer so nacisti tik pred koncem druge svetovne vojne pobili družino od starca do majhnega otroka. Končno pa je Florian Lipusch napisal še recenzijo Messnerjevih „Skurnih stori“ ter v zelo obširnem spisu izpovedal tudi svoje poglede in misli o razmerah na Koroškem, s posebnim podarkom na dogodkih, ki so se zvrstili v svetovnem letu proti diskriminaciji.

Ostali avtorji — z izjemo pesnikov, katerih delež sega od štirih do sedmih pesmi — imajo objavljen le po en prispevek. Janko Messner skuša na primeru celovškega Joba, konja, ki postane žrtev prometne nesreče, nakazati problematiko, s katero se srečuje današnji človek, razpet med ljubeznijo do narave in vedno bolj prevladajočo tehnizacijo; v tem spopadu pa vidi tudi (vsaj v prvi verziji črtice, kot jo je bral na literarnem večeru v Celovcu) asociacijo z usodo slovenskega človeka na Koroškem. Milena Merlake, rojena v Ljubljani, zdaj pa živi na Nižjem Avstrijskem in je objavila že več pesniških zbirk, je za „Mladje“ prispevala majhen utrinek iz zdravniškega okolja, kjer ima kljub velikemu napredku medicine še vedno zelo pogosto odločilno besedo smrt kot „zadnji zdravnik“. Leposlovni del številke zaključujejo pesmi naših domačih pesnikov Gustava Januscha, Valentina Polanška, Andreja Kokota in Staneta Wakouniga, ki se je kot najmlajši že ob prvem nastopu kar uspešno uvrstil med sodelavce „Mladja“.

V drugem delu revije zavzema prvo mesto razprava, v kateri esejist in kritik Lev Detela (rojen v Mariboru, živi na Nižjem Avstrijskem) skuša podati čim bolj objektivni pregled slovenske koroške povojne literature. Sledi zelo obširna in deloma tudi globoko zasnovana recenzija Veiterjeve knjige „Das Recht der Volksgruppen und Sprachminderheiten in Österreich“; Feliks J. Bister, Dunaj, knjigo kritično ocenjuje posebej z vidika koroških Slovencev. Dušan Nendl, doma v Podjuni, živi v Aachenu v Zahodni Nemčiji, je nalez kritične misli k predavanju o socialni psihologiji manjšinske problematike, o čemer je govoril Mirko Messner leta 1970 na študijskem sestanku dunajskega Kluba slovenskih študentov. Sledi ponatis ocen Polanškove pesniške zbirke „Karantanske“ iz ljubljanskih Naših razgledov in mariborskih Dialogov, ob koncu pa Andrej Kokot pod naslovom „Trenutek naše besede“ piše o uveljavljanju koroških Slovencev na literarnem področju, kjer vzpodbudno in pospeševalno vlogo igrajo nedvomno tudi literarne nagrade, ki jih ponovno razpisuje Slovenska prosvetna zveza, tokrat za leto 1973.

V podrobnejšo oceno posameznih prispevkov se tukaj ne moremo spuščati. Zato bi zapisali le toliko na splošno, da je nova številka „Mladja“ brez dvoma razveseljivo pojav, morda z izjemo tistih posamičnih primerov, kjer se čustvena prenapetost, o kateri piše Lev Detela (str. 61), izrojava že naravnost v duhovni masohizem, ki prav uživa v tem, da vidi okoli sebe vse v najbolj črni luči in noče priznati ničesar pozitivnega. Ali pa strani 38 do 41, ki so za raven „Mladja“ le malo preveč „kladivarsko“ neresne; mislimo, da si je „Mladje“ z dosedanjimi številkami pridobilo dovolj ugleda in priznanja, da mu taki „spodrsiljaji“ nezrelosti res niso več potrebni.

Sedanja številka „Mladja“, ki jo je opremil Gustav Janusch, obsega 104 strani in stane 40 šilingov. Uprava revije je v Celovcu, Gasometergasse 10, kjer je „Mladje“ tudi možno dobiti oz. naročiti. Za jesen — kakor že omenjeno — pa uredništvo napoveduje še drugo številko letnika 1972, za katero bodo prozo prispevali Anita Hudl, Florian Lipusch in Valentin Polanšek ter pesmi Lev Detela, Gustav Janusch, Andrej Kokot, Milena Merlake in Stane Wakounig, Marijan Sienec bo pisal o dvojezičnih krajevnih napisih na Koroškem, medtem ko bo Florian Lipusch skušal odgovoriti na vprašanje, kdo na Koroškem jemlje kulturo v zakup. Torej je pričakovati, da bo marsikaj zanimivega prinesla tudi prihodnja številka „Mladja“.

—rj.

IZ DRUGIH LISTOV — IZ DRUGIH LISTOV — IZ DRUGIH LISTOV — IZ DRUGIH LISTOV — IZ DRUGIH LIS

Kdo je bil napadalec?

Avstrijska državna pogodba ne govori o nobenih pogojih za uvedbo dvojezičnih topografskih napisov na koroškem dvojezičnem območju. Dovolj je ugotoviti, da slovenska manjšina tam živi. To dejstvo je v skupščini SRS poudaril nedavno tudi podpredsednik republiškega izvršnega sveta dr. Hočevar. Uradno sicer v Celovcu niso reagirali, opozicijski tisk in tisk „neodvisnih“ pa je „opozoril“, da se ta ton precej razlikuje od tona predsednika izvršnega sveta Bijediča ob nedavnem obisku na Dunaju.

Očitno je, da dejstev ni mogoče razumeti drugače, kot so. Teritorialno načelo, ki ga je dež. vlada priznala po l. 1945 s svojimi uradnimi akti, posvečenimi dvojezičnemu šolstvu, se je po svoje uveljavilo, četudi so ga vse poznejše uredbe, posebno z ukinitvijo sistema dvojezičnih šol l. 1958 in z uvedbo obveznega prijavljanja otrok k pouku slovenščine, skušale spodkopati. Z leti so dobile tudi zahteve po ugotavljanju manjšine („tajno, demokratično, pod mednarodnim nadzorstvom“) vse večjo veljavo. Lahko bi trdili, da se to dogaja od dne, ko je Avstrija postala zares samostojna in ko so se umaknile zasedbene čete. Nadzorna oblast, ki je potrdila načelo dvojezičnosti in ga skušala tudi uveljaviti, je odšla, nemško nacionalni krogi pa so spet pričeli z gonjo, ki jo je obdobje nacizma spravilo do vrhunca.

Ni samo naključje, da skuša opozicijski avstrijski tisk te dni ustvariti v javnosti vtis, da so jugoslovanske zahteve (seveda tudi zahteve slovenske manjšine) o priznanju strnjene dvojezičnega ozemlja le voda na mlin poznejših zahtev „po aneksiji“ Južne Koroške. Omenjajo najprej jugoslovanske zahteve po l. 1918 zoper „nedeljivo, nemško Koroško“, čeprav je očitno, da je Avstrija kot črno-žolto cesarstvo razpadla in se je pozneje povsem na novo formirala kot republika, pri čemer je bilo treba njene meje prav tako kakor meje nove države Kraljevine Jugoslavije šele določiti. Jugoslovanske zahteve po Južni Koroški so torej bile v tem okviru prav tako umestne kakor avstrijske zahteve po njej. Boj zoper nacizem (predstavnik sicer zasedene

Avstrije so igrali v nacistični strahovladi pomembno vlogo, posebno na zasedenih območjih bivše Kraljevine Jugoslavije), predstavlja posebno poglavje. Vsekakor pa so danes namigovanja o jugoslovanskih „aneksionističnih težnjah“ pogodbe namerno poudarjene, da bi laže pozabili jugoslovanski delež (in seveda tudi delež slovenskega naroda skupaj s slovensko manjšino na Koroškem) v boju proti nacizmu, čeprav je Avstrija znala protifašističen, aktiven boj manjšine še kako dobro izkoristiti na pariških pogajanjih o državni pogodbi.

Samo sklicevanje na to, da je bila Avstrija po „anschlussu“ v bistvu zasedena dežela, je bilo namreč spričo temeljite udeležbe celotnega avstrijskega aparata (z redkimi izjemami) v nacističnem stroju premajhen argument za „odkupnino“, zato je bilo treba iskati tudi argumente neposrednega odpora proti Hitlerju in njegovim kvivislogom. In prav tu je manjšina reševala avstrijski ugled.

Toda pozneje so zasedbene sile odšle — in proces nemškonacionalnega pritiska se je znova pričel z nezmanjšano silovitostjo, kljub svečanim obljubam deželnega zbora in njegovih vodilnih funkcionarjev.

Sedaj se oglašajo branilci „nemške, nedeljive Avstrije“. Zelo jih je „vznemirila“, kot smo lahko prebrali v Kleine Zeitung, npr. nedavna otvoritev partizanskega spomenika na Komlju pri Cimpercu nad Pliberkom, tako da so si stražniki in državna policija „pretekle nedelje zvečer oddahnili“, ker ni prišlo v bližini meje do spopadov. Seveda pa se kaj takega utegne zgoditi, če bo tisk še naprej namerno razpihoval jugoslovanske „ozemeljske zahteve“ in pri tem pozabljal, da je Jugoslavija sopsodpisnica državne pogodbe, s čimer je priznala sedanje meje, in da so bili nacisti (in z njimi vred prav nekateri najbolj vneti „brambovci“ na Koroškem) tisti, ki so leta 1941 prvi kršili sedanjo avstrijsko-jugoslovansko mejo in pomagali uvesti v zasedeni Jugoslaviji nacistično strahovlado. Od takrat je minilo samo 31 let. Koga se je potem treba bati?

2. LAHKOATLETSKO SREČANJE RAVNE—CELOVEC

V sredo 7. junija je bil v mestnem štadionu v Celovcu tradicionalni športni dan slovenske gimnazije. V lahkootletskem troboju so se pomerili vsi dijaki razen maturantov in tako je bila dosežena vrsta izrednih rezultatov. Najvidnejši uspeh pri dekletih je zabeležila Marica Stornik, ki je postavila na 60 m s časom 8,3 sekunde nov šolski rekord.

V okviru mladinskega športnega dne je bilo na sporedu tudi lahkootletsko srečanje gimnazije Ravne in slovenske gimnazije v Celovcu. Dijaki obeh gimnazij so se spopadli v nogometu in košarki ter v teku. Kakor je bilo pričakovati, so ravenški gostje dobili v trajno last prehodni pokal, saj so dodali skupni zmago ob prvem srečanju v Ravnah še skupno zmago v celovškem stadionu.

Dekleta so tekmovala v tekih na 100 m, 400 m in v štafeti 4x100 m ter v košarki. Na 100 m je zmagala Jež Irena (Ravne, 13,4) pred Smonig Polonco (Ravne, 13,5) in Stornik Marico (Celovec, 13,6). V teku na 400 m je bila prva Danica Praper (Ravne, 61,3) pred Sonjo Cizerl (Ravne, 62,1) in Cvetko Britovšek (Ravne, 65,7); četrto mesto je zasedla dijakinja slovenske gimnazije Sonja Schlapper. V štafetnem teku 4x100 m je zmagala gimnazija Ravne s časom 54,8 pred celovško slovensko gimnazijo 57,0. Slovenske gimnazije iz Celovca pa so bile poražene tudi v košarki, zgubile so z visoko razliko košev 8:26.

Nekoliko boljši od naših deklet so bili fantje, ki so zmagali vsaj v moštveni igri — v nogometu. Visoka zmaga 7:1 (3:1) je nekoliko ublažila ostale slabosti. V teku na 100 metrov je zmagal Marjan Smonig (Ravne, 11,6) pred Alojzjem Bertoncljem (Ravne, 11,7), s časom 11,8 pa je Celovčan Aleš Šimenc zasedel skupaj z Borisom Selicem (Ravne) dobro tretje mesto. V teku na 1000 m je poskrbel sedmošolec slovenske gimnazije Vinko Wieser za nov šolski rekord in je s časom 2:49,4 skoro za 10 sekund izboljšal starega. Zmagovalec Srečo Krevh je rabil za isto progno 2:45,6, drugouvrščen Norbert Radošek pa 2:47,4; tretje mesto je zasedel Vinko Wieser. V štafetnem teku 4x100 m je tudi pri fantih zmagala ravenska gimnazija (47,4) pred celovško slovensko gimnazijo (48,7; nov šolski rekord).

V končnem seštevku (točke za lahkootletiko, nogomet in košarko) je zmagala gimnazija Ravne s 67 točkami pred slovensko gimnazijo iz Celovca s 57 točkami. Na-grade zmagovalcem lahkootletskega srečanja gimnazij Ravne in Celovca so bile podeljene po skupnem kosilu v ljudski kleti delavske zbornice. Za brezhiben potek športnega dvoboja sta poskrbela profesorja telesne vzgoje na slovenski gimnaziji Milan Kupper in Anton Male.

SAK — LABOT 2:1 (1:1)

ŠT. JANŽ — ŠKOFIČE 2:4

Nedeljska nogometna prvenstvena tekma Slovenskega atletskega kluba ni bila v dobrem znamenju. Ob začetku igre se je od celotnega moštva zbralo le osem igralcev, pa še ti so zaigrali slab nogomet. Da sta kljub temu ostali proti nogometnemu moštvu iz Labota obe točki in domači rokah, se imajo slovenski nogometaši zahvaliti le nasprotnikovim napadalcem, ki so v najizglednejših situacijah zagrešili gol. Nasprotnik je kmalu povedel z 1:0 in vse je kazalo, da slovenski nogometaši nimajo preveč izgledov, ko je bilo v zadnji minuti pred polčasom doseženo izenačenje; zmagoviti zadetek pa je padel v zadnji minuti pred koncem igre. Po nedeljskem 25. nogometnem kolu vodi v lestvici 2. D razreda še vedno Metlova, vendar znaša njen naskok samo še eno točko. Metlova je zbrala 42 točk, Slovenski atletski klub 41, Zitar vas, ki je v nedeljo zgubila proti Šmihelu 3:4, pa zaseda s 33 točkami tretje mesto. To nedeljo igra SAK v Weisenbergu proti tamkajšnjemu moštvu.

Z velikim razočaranjem so morali po nedeljski prvenstveni tekmi 2. B razreda med Št. Janžom in Škofičami domači nogometaši priznati, da je prvenstvo za njihovo moštvo že odločeno, saj ne morejo več poseči v boj za prvaka. Šentjanci so tekmo izgubili z 2:4, vrhu tega pa so bili izključeni štirje igralci moštva. V lestvici zasedajo Šentjanci tretje mesto in imajo že pet točk zaostanka. Prvo mesto 2. B razreda zaseda Rothensturn pred Weißensteinom.

Znanstveno sodelovanje 3 dežel

Pod geslom „Alpe-Jadran“ je bilo prejšnji teden na tržaški univerzi 2. mednarodno znanstveno zasedanje, na katerem so sodelovali strokovnjaki iz Trsta, Maribora in Linza. To zasedanje organizirajo predstavniki gospodarske fakultete s tržaške univerze, visoke ekonomsko-komercialne šole v Mariboru ter visoke šole za socialne in trgovinske vede v Linzu. Prirejajo ga izmenično v eni izmed treh dežel: lansko prvo tako srečanje je bilo v Mariboru, letos v Trstu, prihodnje leto pa se bodo strokovnjaki treh dežel zbrali v Linzu.

Na tržaškem posvetovanju so se bavili z gospodarskimi vprašanji, ki zadevajo profesor med Alpami in Jadranom. V razprave je poseglo po več predavateljev iz vsake dežele ter so bile na visoki znanstveni ravni. Pripomogle so h globljemu poznavanju gledišč posameznih strokovnjakov. Pri tem gre gospodarskim fakultetam v Trstu, Mariboru in Linzu priznanje, da so znale vzpostaviti medsebojen stik in sodelovanje na tem področju in da se zavzemajo za zamisel, da je treba obravnavati gospodarsko problematiko širšega prostora med Alpami in morjem mimo mejnih črt, ki potekajo čez njega in v skladu s skupnimi interesi sosednih dežel.

Pretežni del letošnjega posvetovanja se je odvijal na tržaški univerzi, del predavanj pa so prenesli tudi v Videm. S tem je organizacijski odbor želel poudariti pomen furlanskega središča na področju znanstvenega delovanja v deželi Furlaniji-Juljski krajini.

RADIO PROGRAM

RADIO CELOVEC

Poročila: 5.00 — 6.30 — 8.00 — 10.00 — 13.00 17.00 — 19.00 — 20.00 — 22.00 — 23.00 — 24.00.

Dnevne oddaje: (razen ob sobotah, nedeljah in praznikih): 5.05 Ljudske viže — 5.30 Kmetijska oddaja — 5.33 Ljudske viže — 5.40 Jutranja opažanja — 5.43 Pisane jutranje melodije — 6.00 Jutranja gimnastika — 6.35 Glasba in dobri nasveti — 6.45 Deželni razgled — 7.00 Glasbeni mozaik — 7.45 Lokalna poročila — 8.05 Godba na pihala — 8.15 Oddaja za ženo — 9.00 Za prijatelje stare glasbe — 10.05 Operetni koncert — 11.25 Oddaja za podeželje — 11.45 Za avtomobiliste — 13.05 Deželni razgled — 13.30 Glasba po kosilu — 13.45 Slovenska oddaja — 15.30 Še vedno priljubljeno — 16.15 Ženska oddaja — 18.10 Odmev časa — 18.40 Šport — 18.45 Note in beležke — 18.55 Lahko noč otrokom — 19.03 Pregled sporeda — 19.05 Zabeležite si — 19.35 Melodija in ritem — 20.05 Deželna poročila — 22.10 Šport iz vsega sveta.

Sobota, 17. 6.: 5.05 Za tiste, ki zgodaj vstajajo — 6.05 Pisana jutranja melodija — 6.55 Glasbeni mozaik — 7.40 Mednarodni delovni trg — 7.55 Naš hišni vrt — 8.05 Družinski obzornik — 10.00 V žarišču — 10.45 Naša lepa domovina — 13.30 Poskočno in zabavno — 14.00 Ljudske viže — 15.30 Voščila — 17.10 Pisano sobotno popoldne — 18.00 Deželni razgled — 18.20 Umetnostna in kulturna kritika — 18.35 Mala solistična parada — 19.05 Koračnice — 19.50 Note in beležke — 20.10 Združeni z glasbo — 22.20 Plesna glasba.

Nedelja, 18. 6.: 6.10 Igra na orgle — 7.40 Vedro nedeljsko jutro — 8.10 Kmetijska oddaja — 8.15 Kaj je novega — 9.45 Dunajski zajtrk z glasbo — 10.30 Radijska pripovedka — 11.00 Dopoldanski koncert — 12.05 Za avtomobiliste — 13.45 Iz domovine — 14.30 Voščila — 16.00 Radijska igra — 17.05 Ljudski koncert — 18.00 Majhen večerni koncert — 18.30 Kulturna prizma — 18.45 Zborovsko petje — 19.00 Nedeljski šport — 19.30 Govori deželni glavar Sima — 19.40 Deželni razgled — 20.10 Avstrijska rallye — 21.15 Zadnja postaja Dunaj.

Ponedeljek, 19. 6.: 5.05 Za tiste, ki zgodaj vstajajo — 6.05 Pisana jutranja melodija — 6.50 Glasbeni mozaik — 8.05 Oddaja za starejše ljudi — 9.00 Šolska oddaja — 9.30 Vesele note mojstrov — 10.10 Šolska oddaja — 11.03 Ljudska glasba — 13.30 Na obisku pri koroških pihalnih godbah — 14.30 Knjižni kotiček — 14.45 Pesniško doživljava Koroška — 15.00 Komorna glasba — 16.15 Za ženo: Zaupanje, važen faktor vzgoje — 16.30 Otroška oddaja — 17.10 To radi poslušamo — 18.00 Deželni razgled — 18.45 Oddaja kmetijske zbornice — 19.05 Note in beležke — 20.10 Zveneč operetni vodič — 21.30 Iz avstrijskega glasbenega ustvarjanja.

Torek, 20. 6.: 5.05 Za tiste, ki zgodaj vstajajo — 6.50 Glasbeni mozaik — 9.00 Pripovedke iz vsega sveta — 10.15 Dobrotniki človeštva — 10.45 Delo s knjigami — 11.03 Ljudska glasba — 13.30 In kaj pravite vi? — 15.00 Tam čez Dravo — 16.15 Za ženo: Zaupanje, važen faktor vzgoje — 16.30 Lovska latovščina — 18.00 Deželni razgled — 18.45 Oddaja sindikal-

SLOVENSKE ODDAJE

Sobota, 17. 6.: 9.00 Od pesmi do pesmi, od srca do srca.

Nedelja, 18. 6.: 7.10 Duhovni nagovor — Po vaši želji.

Ponedeljek, 19. 6.: 13.45 Informacije — Koroške narodne — Iz ljudstva za ljudstvo.

Torek, 20. 6.: 9.30 Popevke za mlade — 13.45 Informacije — Šport od tu in tam — Po lovčevih stezah.

Sreda, 21. 6.: 13.45 Informacije — Poper in sol.

Četrtek, 22. 6.: 13.45 Informacije — Koroški kulturni pregled — Cerkev in svet.

Petek, 23. 6.: 13.45 Informacije — Slovenski skladatelji.

ne zveze — 19.05 Leto je na višku — 19.50 Note in beležke — 20.10 Zveneca alpska dežela — 21.10 Floklorni festival 1972.

Sreda, 21. 6.: 5.05 Za tiste, ki zgodaj vstajajo — 6.05 Pisana jutranja melodija — 9.00 Boj Andreja Hoferja za Tirolsko — 9.30 Vesele note mojstrov — 10.15 Avstrijska pesem 20. stoletja — 10.30 Učenje in nadaljnje izobraževanje — 11.03 Ljudska glasba — 13.30 Na obisku pri koroških zborskih — 14.30 Srečanje — 15.00 Ura pesmi — 16.15 Za ženo: zaupanje, važen vzgojni faktor — 16.30 Operetni koncert — 17.10 V dunajski kavarni — 18.00 Deželni razgled — 18.45 Oddaja združenja industrialcev — 19.05 Kjer prepevajo — 19.35 Za prijatelja planin — 19.50 Note in beležke — 20.10 Radijska igra — 21. Poletna hrana po notah — 21.30 Zvezne dežele se predstavljajo: Tirolska.

Četrtek, 22. 6.: 5.05 Za tiste, ki zgodaj vstajajo — 6.50 Glasbeni mozaik — 9.00 Živo gospodarstvo — 9.30 Vesele note mojstrov — 10.30 Šport med Vzhodom in Zahodom — 11.03 Ljudska glasba — 13.30 Zabele-

ženo na koroških cestah — 14.30 Pokrajinske slike — 15.00 Komorna glasba — 16.15 Za ženo: zaupanje, važen vzgojni faktor — 16.30 Otroška oddaja — 17.10 Operetne melodije — 18.00 Deželni razgled — 18.45 Oddaja zbornice obrtnega gospodarstva — 19.05 Avstrijska godba na pihala — 19.50 Note in beležke — 20.10 Julij Kugy in njegov svet — 21.00 Iz koroškega glasbenega življenja.

Petek, 23. 6.: 5.05 Za tiste, ki zgodaj vstajajo — 6.05 Pisana jutranja melodija — 6.50 Glasbeni mozaik — 9.00 Šolska oddaja — 9.30 Klavirska dela Wolfganga A. Mozarta — 10.30 Bodočnost v ogledalu utopične literature — 11.03 Od planine do planine — 13.30 Poskočno zaigralo — 14.45 Koroški avtorji: Maria Steurer — 15.00 Koroški zborski — 16.15 Žena v kmetijstvu — 16.45 Otroška oddaja — 17.10 Glasba za konec tedna — 18.00 Deželni razgled — 18.45 Oddaja delavske zbornice — 19.05 Robert Stolz dirigira — 19.50 Note in beležke — 20.10 Teden srečanja 1972 — 21.30 Neznani žanson.

RADIO LJUBLJANA

Poročila: 4.30 — 5.00 — 7.00 — 8.00 — 9.00 — 11.00 — 12.00 — 13.00 — 14.00 — 17.00 — 18.00 — 22.00 — 23.00 — 24.00.

Dnevne oddaje (razen ob nedeljah in praznikih): 4.30 Dobro jutro — 5.30 Danes za vas — 5.45 Informativna oddaja — 6.00 Jutranja kronika — 6.30 Informativna oddaja — 7.25 Pregled sporeda — 7.45 Informativna oddaja — 10.00 Danes popoldne — 10.15 Pri vas doma — 11.00 Turistični napotki za tuje goste — 12.00 Na današnji dan — 12.30 Kmetijski nasveti — 13.15 Obvestila in zabavna glasba — 13.30 Priporočajo vam — 15.00 Dogodki in odmevi — 16.00 Vsak dan za vas — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 19.00 Lahko noč otroci — 19.10 Obvestila — 19.30 Radijski dnevnik — 23.05 Literarni nokturno.

Sobota, 17. 6.: 6.50 Beseda na današnji dan — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Pionirski tednik — 9.35 Pihalni orkester RTV Ljubljana — 12.10 Poja naši operni pevci — 12.40 Po domače — 14.10 Glasbena pravljica — 14.30 Paleta zabavnih akordov — 15.40 Dvorkovi slovanski plesi — 16.40 Z orkestrom Peter Walden — 17.10 Gremo v kino — 17.50 Orgle v ritmu — 18.15 Dobimo se ob isti uri — 18.45 S knjižnega

AVSTRIJA 1

Sobota, 17. 6.: 16.30 Za otroke — 17.05 Za družino — 17.35 Potovalna služba Lastovca — 18.00 Tedenski obzornik — 18.25 Otrokom za lahko noč — 18.30 Posebej o kulturi — 18.55 Dober večer v soboto želi Heinz Conrad — 19.20 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 Bilanca sezone — 21.35 Šport — 22.05 Čas v sliki — 22.15 Proti vsem mogočnejšem.

Nedelja, 18. 6.: 16.00 Doktorji — 16.50 Brez nagobčnika — 18.05 Otrokom za lahko noč — 18.10 Tajnosti morja — 19.00 Čas v sliki in vprašanje tedna — 19.30 Šport — 20.15 Münchhausen — 21.55 Čas v sliki — 22.15 Evropsko nogometno prvenstvo.

Ponedeljek, 19. 6.: 18.00 Pogled nazaj v filmu — 18.25 Otrokom za lahko noč — 18.30 Slike iz Avstrije — 18.55 Pujsek Debelinko — 19.20 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki in kulturne novosti — 20.06 Šport — 20.15 Bonanza — 21.10 Šola staršev — 21.20 Prometna vzgoja — 22.20 Čas v sliki — 22.30 Košarka Evropa—Amerika.

Torek, 20. 6.: 18.00 Tečaj angleščine — 18.25 Otrokom za lahko noč — 18.30 Slike iz Avstrije in Južne Tirolske — 18.55 Zivalski raji — 19.20 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki in kulturne novosti — 20.06 Šport — 20.15 Panorama — 21.20 Salto mortale — 22.20 Čas v sliki.

Sreda, 21. 6.: 10.00 Avstralija — 10.30 Elektronke — 11.00 Nekega dne se odpro vrata — 16.30 Za otroke — 7.10 Mala abeceda športa — 17.35 Lassie, zgodba psa — 18.00 Tečaj francoščine — 18.25 Otrokom za lahko noč — 18.30 Slike iz Avstrije — 18.55 Ljubi stric Billi — 19.20 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki in kulturne novosti — 20.06 Šport — 20.15 Dogodivščine dobrega vojaka švejka — 21.20 Gong — 22.20 Čas v sliki.

Četrtek, 22. 6.: 10.00 Zvok iz človeške roke — 10.30 Oknar — 11.00 The Man of Destiny — 11.30 Kaj morem postati — 12.00 Na obisku pri Alexandru Sacher Masochu — 18.00 Tečaj italijanščine — 18.25 Otrokom za lahko noč — 18.30 Slike iz Avstrije — 18.55 Športni mozaik — 19.20 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki in kulturne novosti — 20.06 Šport — 20.15 Skrivnost Mary Celeste — 21.50 Čas v sliki — 22.00 Srčne kraljice.

Petek, 23. 6.: 10.00 Dunaj okoli 1900 — 10.30 Otok Polifela — 11.20 Poroka — 18.00 Ostani zdrav — 8.25 Otrokom za lahko noč — 18.30 Slike iz Avstrije — 18.50 Oddaja sindikalne zveze — 18.55 Dekleta v oblakih — 19.20 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki in kulturne novosti — 20.06 Šport — 20.15 Arsene Lupin — 21.10 Novinarski pogovor — 22.10 Čas v sliki — 22.20 Ana Karenina, film.

Irga — 19.15 Fantje treh dolin — 20.00 V soboto zvečer — 21.30 Zabavna radijska igra — 22.20 Oddaja za naše izseljence — 23.05 S pesmijo in plesom v novi teden.

Nedelja, 18. 6.: 4.30 Dobro jutro — 6.00 Jutranja kronika — 6.50 Danes za vas — 7.30 Za kmetijske proizvajalce — 8.05 Radijska igra za otroke — 8.30 Orkestralne skladbe za mladino — 9.05 Koncert iz naših krajev — 10.05 Še pomnite, tovariši — 10.25 Pesmi borbe in dela — 10.45 Voščila — 13.30 Nedeljska reportaža — 13.50 Z domačimi ansambli — 14.05 Igrajo veliki zabavni orkestri — 14.30 Humoreska tedna — 15.05 Slovenska zemlja v pesmi in besedi — 16.00 Trije mušketirji, radijska igra — 17.05 Nedeljsko športno popoldne — 19.15 Glasbene razglednice — 20.00 Zabavna glasbena oddaja — 22.20 Melodije za lahko noč — 23.05 Iz hititščine — 23.15 Jazz za vse.

Ponedeljek, 19. 6.: 6.50 Rekreacija — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Pisan svet pravljic in zgodb — 9.20 Poletni ringaraja — 9.40 Reviljski orkester Percy Faith — 12.10 Glasba Bacha in Händla — 12.40 Igrajo angleške pihalne godbe — 14.10 Ljudske pesmi svetov: Poljska — 14.30 Voščila — 15.40 Melodije mojstrov lahke glasbe — 16.40 Z orkestrom Morton Gould — 17.10 Ponedeljkova glasbena popoldne — 18.15 Popevke in plesni ritmi — 18.45 Kulturni globus — 19.15 Trio Jožeta Burnika — 20.00 Operni koncert — 21.30 Tipke in godala — 22.15 Za ljubitelje jazz — 23.15 Zaplešite z nami.

Torek, 20. 6.: 6.50 Beseda na današnji dan — 8.10 Operna matineja — 9.05 Počitniško popotovanje — 9.20 Z orkestrom Henry Mancini — 9.40 Slovenske narodne in plesni ritmi — 12.10 Španski plesni ritmi — 12.40 Z domačimi godci in pevci — 14.10 Od melodije do melodije — 14.40 Mladinska oddaja — 15.40 Iz Rossinijeve opere „Seviljski brivci“ — 16.40 Z orkestrom Cyril Ornadel — 17.10 Popoldanski simfonični koncert — 18.15 V tork nasvidenje — 18.45 Poje Jožica Svete — 19.15 Instrumentalni kvintet Gorenjci — 20.00 Prodajalna melodij — 20.30 Od premiere do premiere — 21.30 Koncert lahke glasbe — 22.15 S popevkami po svetu — 23.15 Operni zvezdniki na koncertnem odru.

Sreda, 21. 6.: 6.50 Rekreacija — 9.05 Počitniški popotovanje — 9.25 Popevke in zabavne melodije — 12.10 Iz Foersterjeve opere „Gorenjski slavček“ — 12.40 Od vasi do vasi — 14.10 Moški zbor KUD Šentanel nad Prevaljami — 14.30 Voščila — 15.40 Pianist Igor Dekleva — 16.40 Orkester radia Hannover — 17.10 Poletno glasbeno popotovanje — 18.15 Igramo za vas — 18.45 Naš gost — 19.15 Glasbene razglednice — 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana — 21.15 Lepa melodije — 22.15 S festivalov jazz — 23.05 Mala panorama sodobne ameriške lirike — 23.15 Jugoslovanski pevci zabavne glasbe.

Četrtek, 22. 6.: 6.50 Beseda na današnji dan — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Počitniško popotovanje — 9.20 Orkester Ronnie Aldrich — 9.40 Pesmi in plesi jugoslovanskih narodov — 12.10 Primož Ramovš: Simfonietta — 12.40 Igrajo pihalne godbe — 14.10 Mladinski zbor pri nas in po svetu — 14.30 Z ansamblom Mojmir Sepela — 14.45 Mehurčki, otroška lirika — 15.40 Poje basist Nikolaj Gjaurov — 16.40 Z orkestrom Arturo — 17.10 Koncert po željah poslušalcev — 18.15 Zabavni zvoki — 18.45 Naš podlizek — 19.15 Z ansamblom Francija Puharja — 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov — 21.00 Sto let slovenske lirike — 22.15 Iz albuma izvajalcev jazz — 22.40 Od popevke do popevke.

Petek, 23. 6.: 6.50 Rekreacija — 8.10 Operna matineja — 9.05 Počitniško popotovanje — 9.20 Melodije za prijatelje razvedrilo — 12.10 Pianist Aci Bertoncelj igra skladbe starejših slovenskih skladateljev — 12.40 Z domačimi ansambli in godci — 14.10 Mali koncert za mladino — 14.30 Voščila — 15.30 Napotki za turiste — 15.40 Ob lahki glasbi — 16.40 Z orkestrom Andre Prevlin — 17.10 Operni koncert — 18.50 Ljubljanski jazz ansambl — 19.15 Z ansamblom Franja Zorka — 20.00 Naj narodi pojo — 20.30 „Toppops 13“ — 21.15 Oddaja o morju in pomorskih — 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih — 23.15 Jazz pred polnočjo.

AVSTRIJA 2

Sobota, 17. 6.: 16.00 Gospod Hobbs na počitnicah, filmska komedija — 17.55 Prerezi — 19.00 Kitara za vas — 19.30 Čas v sliki — 20.00 Pregled sporeda — 20.06 Šport — 20.15 Vzgoja — 20.15 Ukradeno življenje — 21.30 Šolski poskusi in reforma — 22.00 Posebej o kulturi, Čas v sliki.

Nedelja, 18. 6.: 18.30 Ilustrirano revijo, prosim — 19.00 Čas v sliki in vprašanje tedna — 19.30 Oknar: Delo tvojih rok — 20.00 Cvetlični kotiček — 20.15 Ali spoznate melodijo? — 21.15 Pogovor — 22.00 Šport, Čas v sliki in vprašanje tedna.

Ponedeljek, 19. 6.: 18.30 Kaj morem postati — 19.00 Čuda sveta — 19.30 Čas v sliki in kulturne novosti — 20.00 Pregled sporeda — 20.06 Šport — 20.09 Vzgoja — 20.15 Stari sodnik — 21.15 Hans Leitner — 21.35 Teleprezipe.

Torek, 20. 6.: 18.30 Angleško gledališče — 19.00 Geografski sprehodi — 19.30 Čas v sliki in kulturne novosti — 20.00 Pregled sporeda — 20.06 Šport — 20.09 Vzgoja — 20.15 Spominski dan — 22.10 Teleprezipe.

Sreda, 21. 6.: 18.30 Angleško gledališče — 19.00 Arhitektura in družba — 19.30 Čas v sliki in kulturne

Izdajatelj, založnik in lastnik: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem; glavni urednik: Rado Janežič; odgovorni urednik: Andrej Kokot; uredništvo in uprava: 9021 Klagenfurt — Celovec, Gasometergasse 10, tel. 32-5-50 — Tiska: Založniška in tiskarska družba z o. j. Drava, Celovec — Borovlje.

novosti — 20.00 Pregled sporeda — 20.06 Šport — 20.09 Vzgoja — 20.15 Iluzije — 21.45 Teleprezipe.

Četrtek, 22. 6.: 18.30 Otok Polifela — 19.00 Kontakt — 19.30 Čas v sliki in kulturne novosti — 20.00 Pregled sporeda — 20.06 Šport — 20.09 Vzgoja — 20.15 Nabrzdani — 21.00 Lopovi proti lopovom — 21.50 Teleprezipe.

Petek, 23. 6.: 18.30 Ali poznate bodočnost? — 19.00 Računalnik — 19.30 Čas v sliki in kulturne novosti — 20.00 Za konec tedna — 20.06 Šport — 20.09 Vzgoja — 20.15 Portret: Arthur Köstler — 12.00 Čajkovski: Simfonija št. 6 — 21.50 Teleprezipe.